

PELIKÁN

ročník 14 ♦ číslo leden – únor 2006

ISSN 1214-2670

Praha

Obsah

Úvodník

Úvodník na rozloučenou	3
prof. MUDr. J. Koutecký, DrSc.	
Rozloučení s děkanem 2. lékařské fakulty	5
prof. MUDr. O. Hrodek, DrSc.	

Fakultní zprávy

Vědecká rada	6
Akademický senát	8
Jak probíhalo v posledních šesti letech přijímací řízení na UK - 2. LF	13
prof. RNDr. V. Pelouch, CSc.	
Evaluace na fakultě v letech 2001-2005	16
prof. MUDr. J. Bartůňková, DrSc.	
Prezident jmenoval nové rektory	20
www.cuni.cz	

Osobnosti fakulty

Laudace	9
prof. MUDr. J. Koutecký, DrSc.	
Zemřel profesor MUDr. Vladimír Fuchs, DrSc.	23
prof. MUDr. J. Hořejší, DrSc.	

Přečetli jsme za vás

Nejsem revolucionář	21
www.cuni.cz	

Publikační činnost

Abstrakta	26
-----------	----

Příloha

Zpráva o činnosti kolegia děkana za volební období 2003-2005	29
A. Studium	30
B. Věda, výzkum a postgraduální vědecké studium	34
C. Záležitosti rozvoje fakulty	37
D. Hospodaření fakulty	40
E. Personalistika a organizační struktura fakulty	42
F. Společenský život fakulty	43
G. Závěr	44

Redakční zprávy

Uzávěrka příštího čísla bude 23. března 2006. Toto číslo najdete na www serveru UK 2. LF (www.lf2.cuni.cz).

Příspěvky dodávejte na disketách v editoru MS Word na adresu redakce pelikan@lfmotol.cuni.cz. Dodaný doprovodný obrazový materiál bude autorovi vrácen.

Vydáno: dne 10. února 2006
Vydává: Univerzita Karlova v Praze
2. lékařská fakulta
Adresa: Redakce časopisu PELIKÁN
UK 2. lékařská fakulta
V Úvalu 84, 150 06 Praha 5 - Motol
tel.: 22443 5810
E-mail: pelikan@lfmotol.cuni.cz
Kontakt: Ing. M. Cipryánová
Marcela.Cipryanova@lfmotol.cuni.cz

ISSN 1214-2670
Redakční rada:
prof. MUDr. J. Bartůňková, DrSc.
Ing. M. Cipryánová
Mgr. Z. Dobiašová
MUDr. J. Feberová
doc. PhDr. J. Kocourková
Ing. E. Kuželová
prof. MUDr. S. Tůma, CSc.

Pelikán on-line
<http://pelikan.lf2.cuni.cz/>
ISSN 1214-2417

Zpracování a grafická úprava:
Ing. M. Cipryánová
Uzávěrka tohoto čísla: 20. 1. 2006
Toto číslo neprošlo jazykovou úpravou.
Tiskne Libreta Praha

Úvodník

Úvodník na rozloučenou

aneb bylo to krásné, ale bylo toho dost

prof. MUDr. Josef Koutecký, DrSc.
děkanUK 2. LF

Vážení akademičtí občané, milí přátelé!

Sedím už po několikáté nad prázdnou stránkou papíru ve snaze napsat úvod ke Zprávě o činnosti kolegia děkana za volební období 2003 – 2005. Je to zdánlivě snadný úkol. Ovšem skutečně jen zdánlivě. Několikrát jsem začal a vždycky jsem kus napsaného textu hodil do koše. Vlastní zpráva je souhrnem strohých, objektivních fakt, která vlastně ani uvádět nepotřebují. Víím sice, že jsou nezbytná, že to bez nich nejde, ale to je vše. Moje rozpaky byly jiného rázu. Uvědomoval jsem si totiž po celou dobu té úporné snahy, že uvést zprávu o jednom tříletém období činnosti kolegia by bylo pro mne neodpovídajícím paradoxem. Mým obdobím nebyly poslední tři roky. Akademickou funkci děkana jsem vykonával dlouhých třináct let, rozšířených tříletou funkcí prorektora. Byla to pro mne doba usilovné služby fakultě a všem jejím akademickým občanům, služby, která pro mne znamenala provádět fakultu i její členy mnoha různými úskalími a vést ji k rozkvětu. Napsat stručný úvod se tak pro mne změnilo v povinnost sepsat přirozený závěr mnohaleté náročné části mého života.

31. ledna má služba fakultě končí. Byla opravdu ojediněle dlouhá. Poprvé jsem se stal děkanem z vůle členů celé Akademické obce fakulty, pak opakovaně volbou členů Akademických senátů. Bylo to celkem pětkrát. Poprvé bezprostředně po listopadu roku 1990, v jehož průběhu vešel v platnost nový vysokoškolský zákon. Pak dvakrát dvě tříletá období (1991 – 1997 a 2000 – 2006). V mezidobí jsem byl tři roky prorektorem Univerzity Karlovy (1997 – 2000). Šestnáct let nepřetržitě práce pro univerzitu a z nich třináct pro 2. lékařskou fakultu. Své působení jsem považoval nejen za službu, za nevšední a mimořádný úkol, kterému jsem věnoval veškeré úsilí, ale i za velkou čest.

Po celou tu dobu jsem si uvědomoval, že prioritou fakulty je dobře učit a odevzdávat do praktického života dobré lékaře, ale že právě tak důležité je začlenit do povinností fakulty kvalitní vědeckou práci. Byl jsem hrdý na to, že pracovníci fakulty patří současně k nejlepším při plnění zdravotnických úkolů, že bez nich by Fakultní nemocnice neměla takovou úroveň jakou má a že by možná vůbec nebyla fakultní nemocnicí, kdyby právě školští pracovníci neodváděli tak kvalitní práci pro nemocné.

Současně jsem byl od samého počátku své akademické funkce, tedy od 1. února roku 1990 nezvratně přesvědčen o tom, že univerzitní učiliště, navíc univerzity takové úrovně a tradice, jakou oplývá Univerzita Karlova, má ještě jeden významný úkol. Úkol, který zřetelně vyplýval a nabýval na významu po půlstoletí kulturní a mravní devastace minulými režimy – totiž povznést obecnou kulturnost morálně zdecimovaného národa. Usiloval jsem vším, aby na fakultě pracovali a z fakulty odcházeli vzdělání a slušní jedinci. Aby stejné principy dodržovali studenti i jejich učitelé. Snažil jsem se o to, aby všichni na fakultě pochopili a přijali povinnost sloužit nezištně nemocným (aniž by byli jejich sluhý) a vědě. Snažil jsem se šířit smysl pro pravdu a její hájení, zájem o život v jeho celku, o jeho kvalitu a o loajalitu vůči univerzitě, fakultě, pracovištím i oborům. Usiloval jsem o nastolení korektních vztahů mezi pracovišti a pracovníky fakulty, o dokonalý vztah k univerzitě, jejím fakultám, ale i k ostatním vysokých školám a institucím, se kterými fakulta spolupracuje, zejména s Akademií věd České republiky a přirozeně s vedením Fakultní nemocnice v Motole. Přičiňoval jsem se, všude kde jen jsem mohl, o slušnost.

Z předložené zprávy se dozvíte, že si fakulta vedla v hodnocených parametrech dobře nejen poslední tři roky, ale v celém polistopadovém období a že si i při drobných občasných zakolísáních (a kdo by i při nejlepších vůli přece jenom někdy nezakolísal?) udržovala stále stoupající úroveň. Usiloval jsem o to, aby fakultou prolula atmosféra univerzitní důstojnosti, vzájemného porozumění, pochopení, loajality, snaha si navzájem pomáhat a být prospěšný. Atmosféra toho, čemu Francouzi tak hezky říkají „esprit de corps“. Snažil jsem o to, aby na fakultě převládl určitý nadhled, umožňující posuzovat i rozporuplné otázky z pohledu problémového (tedy o co nám všem společně jde) a ne z pohledu oborového (tj. kdo se cítí být důležitější a nadřazený ostatním).

Asi nikdo z Vás nebude pochybovat o tom, jak mnoho událostí, tu více, tu méně příjemných a někdy vysloveně nepříjemných, se za ta léta událo a bylo je nutné řešit. Snažil jsem se o to zmíněným způsobem, s rozvahou, v klidu a s nadhledem, který náleží akademickému prostředí. Šlo mi o to řešit okolnosti v intencích univerzitních idejí, nezpronevřit se jim a neponížit honor instituce, která je v mém přesvědčení základem a středem české vzdělanosti a kulturnosti. V tomto smyslu jsem celých uplynulých třináct, resp. šestnáct let sloužil oddaně a nesmlouvavě, vědom si cti, které se mi tím dostává a odpovědnosti, kterou jsem převzal. Přes všechny svízele, přes všechna úskalí a občasná nepochopení to bylo krásné, ale bylo toho dost.

Doba se mění a spolu s ní i lidé. Změnilo se velmi mnoho i na fakultě. Úspěchy jsou nesporné. Ale poněkud mne mrzí určitý pokles niterného vztahu některých pracovníků k univerzitě a k fakultě, který se mimo jiné projevuje i ubývajícím zájmem o akademickou kariéru. Někdejší honor univerzity a fakulty, bohužel, klesají. Myslím, že tuto skutečnost nelze vyložit jen ekonomickými důvody. Být členem Akademické obce Karlovy univerzity a její lékařské fakulty, být jejich absolventem nebo dokonce pracovníkem, bývalo velkou osobní prestiží a ctí. Mělo by to tak být znovu. Povznést úctu k univerzitě a fakultě by mělo být jedním z hlavních úkolů v dohledné budoucnosti. Vím z vlastní zkušenosti posledních let, že to není snadné. Ono tomu ovšem nepřeje obecné klima společnosti.

Končím svůj akademický úřad s vděčností a poděkováním Vám všem, na které jsem se mohl spolehnout, kterým jsem mohl věřit, kteří jste mi ochotně a nezištně pomáhali a kteří jste prospívali fakultě. Nemohu Vás všechny vyjmenovat, ale každý z Vás ví nejlépe sám, na kterém místě stál a jaký je jeho podíl na fakultním dění a bytí. Zvláště vděčný jsem všem svým proděkanům, tajemnici fakulty a své sekretářce, ale i všem pracovnícům a pracovníkům děkanátu.

Nemohu popřít, že některých okolností se 31. ledna zbavím rád. Nemohu zatajit, že po některých jiných se mi bude stýskat. Život mne však už dávno naučil, že to tak chodí a že vlastně sestává ze samých izolací – od někoho či od něčeho, a že právě tím, jak se s nimi dokážeme vyrovnat, se utváří naše charaktery.

Možná, že se Vám to bude jevit v současné racionální době příliš patetické, ale věřte mi, že pro mne byla každá povinnost závazkem a že jsem svoji třináctiletou službu fakultě a potažmo šestnáctiletou službu celé Univerzitě Karlově vnímal tak, jak to kdysi vyjádřil Michel de Montaigne (1533 – 1592): „V dávných dobách řekl za bouře námořník Neptunovi: Ó, bože, když se ti zachce, můžeš mě zachránit; když se ti zachce, můžeš mne zahubit; ať už si zvolíš jedno nebo druhé, kormidlovat budu správně.“

O to, abych kormidloval správně jsem se po celá dlouhá léta usilovně snažil. Pán Bůh mne nezahubil a jak jsem fakultu řídil, kam jí směřoval a přivedl, nemohu posuzovat sám. To musí posuzovat jiní. On totiž je pohled z každého místa jiný a zdaleka ne každý zná všechny okolnosti. Snad jen skutečnost, že jsem byl ne z vlastní iniciativy, ale z vůle zástupců Akademické obce volen opakovaně, o něčem svědčí.

Přeji novému vedení fakulty, aby i ono kormidlovalo správně. Několik jeho členů posuzovalo problémy z pohledu členů Akademického senátu. Často je odlišný od pohledu těch, kteří mají za každé rozhodnutí veškerou odpovědnost. Přeji mu, aby jeho rozhodování bylo uvážlivé, správné a ku prospěchu fakulty a univerzity i jejich akademických občanů. To je jediný zřetelný cíl.

Vivat, crescat, floreat Facultas medica secunda Universitatis Carolinae pragensis. Vivat academia, vivant professores, vivant discipulae discipulique facultatis!

Josef Koutecký

Fakultní zprávy

Rozloučení s děkanem 2. lékařské fakulty

s prof. MUDr. Josefem Kouteckým, DrSc. při ukončení jeho funkce

prof. MUDr. Otto Hrodek, DrSc.

člen vědecké rady UK 2. LF

Přišla chvíle, kdy nezbyvá než přijmout usnesení zákona o délce funkčního období pro děkany fakult našich vysokých škol. Tak se stalo také dnem 31.1.2006 na naší fakultě. Po 13 let vedl naši fakultu v nových podmínkách pro vysoké školy její děkan profesor MUDr. Josef Koutecký, DrSc. Svou nezměrnou tvůrčí energií, intuicí, osobním příkladem a přístupem k řešení problémů dokázal stále přinášet nové a nové hodnoty. Bylo to šťastné období v rozvoji naší fakulty, sice mladé svým věkem, ale plné mladistvého úsilí dosáhnout co nejvyššího uznání mezi ostatními lékařskými fakultami, ústavy a fakultami vůbec a přispět tak k vynikajícímu jménu Karlovy univerzity v národním i mezinárodním měřítku. V takové době potřebovala škola mít v čele mimořádnou osobnost. Profesor Koutecký byl takovou osobností, vědom si svých úkolů a zodpovědnosti za školu, kterou řídil. Neustále překvapoval svým myšlenkovým bohatstvím, svými činy trvalé hodnoty, povznášejícími lidskými vztahy, harmonií slov a činů a opravdovým humanismem. Při všech příležitostech v rámci vedení školy zněla jeho slova dokonalosti ve vyjádření myšlenek, širokým rozhledem a chápáním vztahů mezi historií národa, tradicí školy, přítomností a výhledem do úspěšné budoucnosti. Zájmy školy, univerzity, svého oboru a široké oblasti péče o zdraví naší populace povýšil na smysl svého života. Cílevědomě přenášel své návrhy a doporučení na své spolupracovníky jak při řízení fakulty, tak v praktické každodenní činnosti odborné, pedagogické a vědecko-výzkumné. Dokázal plnou měrou a silou své osobnosti vytvářet nejlepší možné podmínky pro vznik nových laboratoří, pro rozvoj činnosti ústavů a klinik, pro poskytování příležitostí schopným mladým vědeckým adeptům. Věnoval se cílevědomě činnosti již zkušených pedagogických a vědeckých pracovníků, posiloval týmy v zájmu vytvoření tvůrčích kolektivů a umožňoval dosažení vědeckých a vědecko-pedagogických hodnot. Jeho zásluhou vznikalo užší propojení s pracovišti a ústavy Akademie věd České republiky, s jinými fakultami a institucemi. Podporoval vždy společná řešení a hledání dokonalejších cest k dosažení vysokého stupně teoretických a praktických výstupů získaných vědeckých poznatků. Vždy se snažil o zvyšování obecné vzdělanosti našeho národa. Ti, kteří se zasloužili o dobré jméno fakulty, nikdy nezůstávali zapomenuti. Jeho laudace byly dokladem jeho laskavosti a uznání. Znely opravdovostí a upřímností.

Nad celou osobností profesora Kouteckého zářilo obrovské nadání a zcela mimořádná znalost umění v celé šíři. Dokázal vnímat a šířit lásku k umění slova, obrazu a hudby jako neodmyslitelné součásti harmonické lidské bytosti. Proto jsme cítili jeho zaujetí k těmto hodnotám při všech jeho projevech ať při výročích či akcích školy nebo univerzity, při výstavách krásného umění a nezapomenutelných koncertech v Karolinu. Obdiv a uznání, kterého se dostalo prof. Kouteckému při posledním koncertu v Karolinu byl pro každého přítomného celoživotním zážitkem.

Věřím, že tak plodný život přinesl prof. Kouteckému pocit osobního štěstí a zadostiučinění. Nám, kteří jsme cítili jeho osobnost a dílo jako velký dar, chceme za něj velmi a opravdu upřímně poděkovat. Poděkovat za vše, co pro naši fakultu vykonal a vyjádřit vděčnost za laskavost a otevřené srdce, které jsme u něho nalézali při našich starostech.

Vážený pane profesore, buďte hodně zdravý a zůstaňte nám nablízku v dalším běhu naší fakulty a našich životních cest. Nechť se Vám daří rozvíjet dál vše, co Vám přináší potěšení. Dovolujeme si popřát vše dobré též Vaší paní, která vždy byla Vaší velkou oporou i ve starostech a úskalích, které život přinášel.

Otto Hrodek

Fakultní zprávy

Vědecká rada

*zapsala Ilona Kyselová
sekretariát děkana UK 2. LF*

Zasedání dne 24. 11. 2006

Zahájení

■ Jednání vědecké rady zahájil prof. MUDr. Josef Koutecký, DrSc. přivítáním všech přítomných členů vědecké rady, zvláště uvítal hosty zasedání.

Personální záležitosti

■ Laudace na listopadovém zasedání VR náležela vedoucímu Anatomického ústavu fakulty prof. MUDr. Rastislavu Drugovi, DrSc., který převzal stříbrnou pamětní medaili fakulty.

■ Vědecké radě byli představeni noví akademičtí pracovníci fakulty MUDr. Jiří slíva z Farmakologického ústavu UK 2. LF a B.A. Mark Randall moore, pgce z Ústavu jazyků UK 2. LF.

Habilitační řízení

MUDr. Jiřího Charváta, CSc., odborného asistenta Interní kliniky UK 2. LF a FN Motol Praha v oboru vnitřní nemoci.

Téma přednášky: „Detekce významné ischemické choroby srdeční u asymptomatických diabetiků 2. typu.“

Název habilitační práce: „Detekce významné ischemické choroby srdeční asymptomatických diabetiků 2. typu.“

Jménem hodnotitelské komise přednášku posoudila prof. MUDr. Anna Šedivá, CSc.

Usnesení: Vědecká rada svým hlasováním doporučila udělit MUDr. Jiřímu Charvátovi, CSc. titul docent pro obor vnitřní nemoci a celé řízení postupuje k rukám rektora Univerzity Karlovy v Praze.

Habilitační řízení

MUDr. Josefa Zámečnicka, Ph.D., odborného asistenta Ústavu patologie a molekulární medicíny UK 2. LF a FN Motol Praha v oboru patologie.

Téma přednášky: „Extracelulární matrix v patogenezi a bioptické diagnostice neurologických onemocnění.“

Název habilitační práce: „Přínos imunohistochemie pro bioptickou diagnostiku a poznání patogeneze neurologických onemocnění.“

Jménem hodnotitelské komise přednášku posoudila prof. MUDr. Eva Seemanová, DrSc.

Usnesení: Vědecká rada svým hlasováním doporučila udělit MUDr. Josefu Zámečnickovi, Ph.D. titul docent pro obor patologie a celé řízení postupuje k rukám rektora Univerzity Karlovy v Praze.

Zprávy vedení

■ Doc. RNDr. František Kolář, CSc., vedoucí oddělení vývojové kardiologie Fyziologického ústavu AV ČR Praha – schválení komise ke jmenovacímu řízení profesorem v oboru lékařská fyziologie. Závěr: Souhlas.

■ Doc. MUDr. Jan Trka, Ph.D., vedoucí Laboratorního centra Kliniky dětské hematologie a onkologie UK 2. LF a FN Motol Praha – schválení komise ke jmenovacímu řízení profesorem v oboru lékařská genetika.

Závěr: Souhlas.

■ MUDr. Petr Ošťádal, Ph.D., sekundární lékař Kardiologické kliniky UK 2. LF a FN Motol Praha – schválení komise k habilitačnímu řízení v oboru vnitřní nemoci. Závěr: Souhlas.

■ Proděkan Herget předložil VR „Zprávu o doktorském studiu biomedicíny na 2. lékařské fakultě v roce 2005“.

■ Doc. MUDr. Lukáš Rob, CSc., přednosta Gynekologicko-porodnické kliniky byl zvolen na období 2005 až 2007 viceprezidentem Evropské společnosti gynekologické onkologie.

■ Jménem vědecké rady děkan fakulty gratuloval prof. RNDr. Blance Řihové, DrSc., které byla udělena prestižní cena Česká hlava.

■ Děkan fakulty informoval VR o zvolení doc. MUDr. Ondřeje Hruška, Ph.D. děkanem 2. LF pro funkční období od 1. února 2006 do 31. ledna 2009.

■ Na základě žádosti doc. MUDr. Karla Dohnala, CSc. vědecká rada souhlasí se zařazením MUDr. Petra Kašpara do zkušební komise pro státní závěrečné zkoušky.

■ Proděkanka Bartůňková informovala VR o akreditaci pracovišť podle zákona č. 95/2004 Sb. o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta. Předkládání žádostí o akreditaci na MZ ČR se posouvá do konce první poloviny roku 2006. Rozpracovaná akreditace bude předána novému vedení fakulty.

■ Fakulta získala na investiční záměry (přístrojové a technické vybavení) 14 mil Kč. Tato částka pokryje veškeré dosavadní požadavky pracovišť fakulty.

Zasedání dne 15. 12. 2005**Zahájení**

■ Jednání vědecké rady zahájil prof. RNDr. Václav Pelouch, CSc., proděkan fakulty, přivítáním všech přítomných členů vědecké rady, zvláště uvítal hosty zasedání.

Personální záležitosti

■ Proděkan Pelouch předal prof. MUDr. Milanu Mackovi, DrSc. jmenovací dekret do funkce přednosty Ústavu biologie a lékařské genetiky UK 2. LF a FN Motol.

■ Vědecké radě byli představeni noví akademičtí pracovníci fakulty Mgr. Helena Smítková lektorka Kliniky tělovýchovného lékařství UK 2. LF a FN Motol a MUDr. Kryštof Slabý akademický pracovník Kliniky tělovýchovného lékařství UK 2. LF a FN Motol.

Jmenovací řízení profesorem

doc. RNDr. Františka Koláře, CSc., vedoucího oddělení vývojové kardiologie Fyziologického ústavu AV ČR Praha v oboru lékařská fyziologie.

Téma přednášky: „Ochrana srdečního svalu před ischemickým poškozením: molekulární mechanismy.“

Jménem hodnotitelské komise přednášku posoudil Doc. MUDr. Martin Bojar, CSc.

Usnesení: Vědecká rada svým hlasováním doporučila jmenovat docenta RNDr. Františka Koláře, CSc. profesorem pro obor lékařská fyziologie a postupuje celé řízení k rukám rektora Univerzity Karlovy v Praze.

Habilitační řízení

RNDr. Alexandra Nemce, Ph.D., odborného pracovníka Centra epidemiologie a mikrobiologie Státního zdravotního ústavu a odborného asistenta Ústavu lékařské mikrobiologie UK 3. LF Praha v oboru lékařská mikrobiologie.

Téma přednášky: „Studium lékařsky významných kmenů rodu *Acinetobacter*.“

Jménem hodnotitelské komise přednášku posoudil prof. MUDr. Jan Janáda, CSc.

Usnesení: Vědecká rada svým hlasováním doporučila jmenovat RNDr. Alexandra Nemce, Ph.D. docentem pro obor lékařská mikrobiologie a postupuje celé řízení k rukám rektora Univerzity Karlovy v Praze.

Zprávy vedení

■ Schválení změny v komisi k habilitačnímu řízení MUDr. Pavla Seemana, Ph.D. Prof. MUDr. Ivan Rektor, CSc., přednosta I. neurologické kliniky MU LF Brno původně schválený jako člen habilitační komise – nemůže z časových důvodů členství přijmout. Kolegium děkana UK 2. LF na svém zasedání dne 28.11.2005 navrhlo a schválilo doc. MUDr. Petra Kaňovského, CSc., přednostu Neurologické kliniky UP LF a FN Olomouc. Závěr: Souhlas.

■ MUDr. František Bělina, CSc., školský zástupce přednosty Chirurgické kliniky UK 2. LF a ÚVN Praha – schválení komise k habilitačnímu řízení v oboru chirurgie. Závěr: Souhlas.

■ MUDr. Václav Janík, CSc., vedoucí skiaskopického a grafického pracoviště Kliniky zobrazovacích metod UK 2. LF a FN Motol Praha – schválení komise k habilitačnímu řízení v oboru radiologie. Závěr: Souhlas.

■ Prof. MUDr. Evě Sykové, DrSc. byla udělena Haškovicova cena za nejlepší práci v oboru neurologie za rok 2004.

■ Přípis prorektora prof. MUDr. Josefa Stingla, CSc. ve věci meziuniverzitní spolupráce Univerzity Karlovy v Praze a Univerzity Hamburk. Prorektor Stingl vyjádřil poděkování za pozornost a péči, kterou pracovníci 2. lékařské fakulty této významné akci věnovali, zejména prof. MUDr. Eva Seemanová, DrSc.

Zasedání dne 19. 1. 2006**Zahájení**

■ Jednání vědecké rady zahájil prof. MUDr. Josef Koutecký, DrSc. přivítá-

ním všech přítomných členů vědecké rady, zvláště uvítal hosty zasedání.

Personální záležitosti

■ Děkan fakulty proslovil laudaci k jubileu prof. RNDr. Václavu Pelouchovi, CSc., vedoucímu Ústavu lékařské chemie a biochemie UK 2. LF a proděkanu fakulty pro studium teoretických a preklinických oborů. Proděkan Pelouch převzal zlatou pamětní medaili fakulty. Bronzové pamětní medaile byly uděleny společně s laudací prof. MUDr. Tomáši Eckschlagrovi, CSc., profesoru Kliniky dětské hematologie a onkologie UK 2. LF a FN Motol a Doc. MUDr. Jiřímu Radvanskému, CSc., přednostovi Kliniky tělovýchovného lékařství UK 2. LF a FN Motol.

■ Děkan fakulty předal jmenovací dekret MUDr. Otakaru Nyčovi do funkce přednosty Ústavu lékařské mikrobiologie UK 2. LF a FN Motol.

■ Vedoucí Anatomického ústavu představil VR nového akademického pracovníka ústavu MUDr. Martina Salaje.

Jmenovací řízení profesorem

Doc. MUDr. Jany Slavíkové, CSc., proděkanky pro výuku všeobecného lékařství a vedoucí Ústavu fyziologie UK LF Plzeň v oboru lékařská fyziologie.

Téma přednášky: „Diabetická autonomní neuropatie: změny srdečních neuropeptidů a jejich receptorů.“

Jménem hodnotitelské komise přednášku posoudil prof. MUDr. M. Kučera, DrSc.

Usnesení: Vědecká rada svým hlasováním nedoporučila jmenovat doc. MUDr. Janu Slavíkovou, CSc. profesorkou pro obor lékařská fyziologie.

Habilitační řízení

MUDr. Pavla Seemana, Ph.D., akademického pracovníka Kliniky dětské neurologie UK 2. LF a FN Motol Praha v oboru lékařská genetika.

Téma přednášky: „Molekulární podklad nejčastější formy dědičné hluchoty v České republice a příspěvek k rozvoji neurogenetiky v Česku.“

Název habilitační práce: „Molekulární podklad nejčastější formy dědičné hluchoty v České republice a příspěvek k rozvoji neurogenetiky v Česku.“

Jménem hodnotitelské komise přednášku posoudil doc. MUDr. M. Bojar, CSc.

Usnesení: Vědecká rada svým hlasováním doporučila jmenovat MUDr. Pavla Seemana, Ph.D. docentem v oboru lékařská genetika a postupuje celé řízení k rukám rektora UK v Praze.

Zprávy vedení

■ MUDr. Lubomír Kukla, CSc., vedoucí oddělení preventivní a sociální pediatrie Ústavu sociálního lékařství a veřejného zdravotnictví MU LF Brno – schválení komise k habilitačnímu řízení v oboru pediatrie. Závěr: Souhlas.

■ MUDr. Roman Záhorec, CSc., primář oddělení anesteziologie a intenzivní medicíny Onkologického ústavu sv. Alžběty v Bratislavě, SR – schválení komise k habilitačnímu řízení v oboru anesteziologie a resuscitace. Závěr: Souhlas.

■ MUDr. Martin Strítěský, CSc., pověřený vedením Kliniky anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny UK

1. LF a VFN Praha – schválení komise k habilitačnímu řízení v oboru anesteziologie a resuscitace. Závěr: Souhlas.

■ Doc.MUDr. Jiří Petera, Ph.D., přednosta Kliniky onkologie a radio-terapie UK LF a FN Hradec Králové – schválení komise ke jmenovacímu řízení profesorem v oboru onkologie. Závěr: Souhlas.

■ Prof. MUDr. Jiří Neuwirth, CSc. byl s účinností od 1.1.2006 jmenován do funkce vedoucího katedry radiodiagnostiky IPVZ a zároveň nadále vykonává funkci vedoucího subkatedry pediatrické radiologie IPVZ.

Fakultní zprávy

Akademický senát

*zapsala Gabriela Bartejsová
děkanát UK 2. LF*

Zasedání dne 7. 12. 2005

Zahájení a kontrola zápisu

Kontrola zápisu proběhla bez připomínek.

Zprávy vedení fakulty

Doc. MUDr. Petr Zoban, CSc.

proděkan pro studium klinických oborů
Promluvil o přijímacím řízení zahraničních studentů v roce 2005, o jeho průběhu, o velkém zájmu a stejné organizační struktuře jako v letošním roce, o připravovaných změnách –

přijímání zahraniční studenti budou mít zcela stejné podmínky jako čeští studenti, tzn. písemné testy i pohovor s losovanými otázkami, přijímací řízení pouze v České republice.

Ing. Eva Kuželová

tajemnice fakulty

Vyplácení stipendií – termín vyplácení Prospěchových stipendií.

Navržení delegata do sněmu rady VŠ

Navrženým delegatem do sněmu rady VŠ byl MUDr. Ondřej CINEK, Ph.D.
Závěr: Delegatem do sněmu rady VŠ byl schválen MUDr. Ondřej Cinek, Ph.D.

Zástupci do výběrových řízení

■ Akademický pracovník pro Anatomický ústav UK 2.LF, dne 19.12.2005 (pondělí) ve 13:00 hod.
Závěr: MUDr. Svatopluk SMUTNÝ

■ Akademický pracovník pro Farmakologický ústav UK 2.LF; dne 9.1.2006 (pondělí) ve 13:00 hod.
Závěr: Doc. MUDr. Jana TRKA, Ph.D.

■ Akademický pracovník pro Pneumologickou kliniku UK 2.LF a FN Motol dne 11.1.2006 (středa) ve 14:00 hod.
Závěr: Doc. MUDr. Tomáš TRČ, CSc.

Reakreditace bc. studia v oboru Fyzioterapie

Projednáno v předsednictvu, plénium senátu nemělo žádné připomínky.
Závěr: Reakreditace byla schválena.

Studijní záležitosti

■ Podmínky přijetí studentů z jiných fakult – senát hlasoval o schválení podmínek přijímání studentů vyšších ročníků z jiných lékařských fakult.

■ Stanovení poplatků spojených se studiem – samoplátci

Závěr: S podmínkami přijetí studentů z jiných lékařských fakult a se stanovením poplatků za studium AS souhlasil

Volby po rezignaci doc. Hrušáka na funkci předsedy AS

Po rezignaci doc. MUDr. Ondřeje Hrušáka, Ph.D. na funkci předsedy AS byli navrženi dva kandidáti: prof. MUDr. Richard Škába, CSc., doc. PhDr. Jana Kocourková.

Závěr: Novým předsedou Akademického senátu UK 2. lékařské fakulty byl zvolen prof. MUDr. Richard Škába, CSc.

Zasedání dne 18.1.2006

Zahájení a kontrola zápisu

Kontrola zápisu proběhla bez připomínek.

Představení nových členů AS

Prof. MUDr. Richard Škába, CSc. představil nové členy AS – profesora MUDr. Tomáše Eckschlagera, CSc. a doc. MUDr. Petra Pohunka, CSc.

Zprávy vedení fakulty

Prof. MUDr. J. Bartůňková, DrSc.

proděkanka pro rozvoj fakulty
Rozvojové a transformační granty

Prof. RNDr. V. Pelouch, CSc.

proděkan pro studium teoretických a preklinických oborů
Předávání podkladů nastupujícímu proděkanovi prof. MUDr. Martinu Vízskovi, CSc.

Ing. E. Kuželová

tajemnice fakulty

■ Ples mediků – ještě není známo konečné čerpání, výsledek bude po účetní uzávěrce.

■ Návrh rozpočtu vedení fakulty muselo předložit rozpočet po obdržení aktuálních podkladů pro jeho sestavení.

Zástupci do výběrových řízení

■ Přednosta Chirurgické kliniky UK 2. LF a ÚVN Praha 6 - Střešovice

dne 9.2.2006 (čtvrtek) ve 12:00 hod.
Závěr: MUDr. Svatopluk Smutný.

■ Přednosta Kardiologické kliniky UK 2. LF a FN Motol; dne 9.2.2006 (čtvrtek) ve 12:30 hod

Závěr: Prof. MUDr. Richard Škába, CSc.

■ Přednosta Kardiochirurgické kliniky UK 2.LF a FN Motol; dne 9.2.2006 (čtvrtek) ve 13:30 hod.

Závěr: Prof. MUDr. Richard Škába, CSc.

Různé

■ Výuka neurovůd a patologie – zastupci studentské komory poukazují na nedostatky spojené se zkrácením výuky neurovůd, nedostatky shledávají i vyučující. Dohodnuto připravit podklady pro řešení, o kterém se bude jednat na březnové schůzi AS.

■ Studentská komora informovala o konání příštího plesu - 15.12.2006.

■ Předseda AS vyzývá členy senátu, kteří budou od 1. 2. 2006 vykonávat funkci neslučitelnou se členstvím v AS a dosud nezaslali své abdikací dopisy, aby tak učinili a poslali je (nikoliv formou E-mailu) na adresu Akademického senátu UK 2.LF. ještě před 1.únorem. 2006.

Osobnosti fakulty

Lednoví jubilanti 2. lékařské fakulty

prof. MUDr. Josef Koutecký, DrSc.
děkan UK 2. LF

Dnešní zasedání Vědecké rady 2. lékařské fakulty v jejím současném složení je zasedáním posledním a posledními budou i mé tři laudace lednovými jubilanty. Od chvíle co jsem nabral rozum (a myslím teď spíše na rozum medicínský), zdůrazňuji svrchovanou jedinečnost každého člověka a povinnost ji respektovat. Vštěpuji ji studentům, vždycky jsem ji učil své klinické spolupracovníky, snažil jsem se jí vyhovět i na půdě fakulty. Využíval jsem ji i ve všech laudacích, abych o jedinečnosti jubilantů informoval Vás, členy vědecké rady, a následně prostřednictvím fakultního časopisu všechny akademické občany fakulty, případně univerzity a univerzit ostatních. Svěbytnými jedinci jsou i tři dnešní oslavení. I na nich mám hned v úvodu příležitost demonstrovat jedinečnost každého z nich - na jimi oblíbeném způsobu pohybu po této planetě. Profesor Pelouch využívá k přesunům z místa na místo s rozkoší zejména vlak. Docent Radvanský používá k témuž účelu velociped a profesor Eckschlager se nejraději pohybuje na zemi po svých – miluje procházky lesem se svými psy. Pro mne je optimální nepohybovat se vůbec, respektive pohybovat jen rukama za stolem. Nejraději sedím za psacím stolem a píšu, nebo v křesle koncertního sálu a poslouchám muziku, ale také v křesle doma v němž čtu. Po tomto vysvětlujícím úvodu ovšem musím všechny tři jubilanty vychválit ve stoje.

Laudace prof. RNDr. Václavu Pelouchovi, CSc.

Vědecká rada dne 19.1.2006

18. ledna roku 2001 jsem v této slovné společnosti členů Vědecké rady naší fakulty blahopřál k šedesátým narozeninám profesorovi Václavu Pelouchovi. Neumím si představit, kolik vody protéklo za uplynulých pět let řekou Otavou, jejíž hladinu jubilant pozoroval v nejútlejším dětství, protože se na jednom z jejích břehů narodil, ani kolik vody uteklo v pražské Vltavě, která protéká městem jeho vysokoškolských studií a celého jeho dalšího života odborného i soukromého. Zato vím, že uběhlo pět let od té minulé laudace a v nich že spolehlivě vykonával nespočet aktivit, kterými prospíval širokému okolí – fakultě, univerzitě, studentům, vědě i nám všem ostatním. A v neposlední řadě svým nejbližším. To všechno díky tomu, že žije řádným životem, kterým udržuje veškeré své tělesné i psychické funkce v dokonalém stavu.

Není možné jinak než připomenout něco z běhu jeho života, o kterém už jsem hovořil a psal. Narodil se v malém městečku mezi Horažďovicemi a Strakonice, které se jmenuje Katovice a protéká jím zlatonosná Otava. Odtud přesídlil s rodinou do Mariánských Lázní, kde získal základní vzdělání a gymnázium pak absolvoval v Plané u Mariánských Lázní. Denně dojížděl do vzdálené školy a zbytek cesty došlapával po svých. Zřejmě odtud, ale i vlivem otce, náměstka přednosty železniční stanice, pramení jeho vřelý vztah k železnici. Gymnaziální život studenta Peloucha byl rušný, kulturní, hrálo se a zpívalo, recitovalo a tančilo se a Václav Pelouch byl v těchto hrátkách velmi aktivní (i jako hráč tanečního orchestru). Ale kromě zmíněných rozverností v něm začala bujet láska k chemii a když mu otec koupil knihu *Chemie života*, učarovaly mu v ní popísané taje metabolických procesů v buňce, Václav Pelouch neodolal a váben touhou po poznání se odebral v roce 1958 studovat biologii, chemii a živočišnou fyziologii na Přírodovědeckou fakultu pražské Karlovy univerzity. Osloven jeho studentskou přednáškou na Fyziologických dnech

na Albertově, přijal ho po promoci do svých ústavů v Akademii a na naší fakultě profesor Otakar Poupa. Tam si osvojil základy experimentální práce, ale i práce týmové, obklopen skupinou zanícených mladých badatelů. Nadšení přetrvávalo i po emigraci Poupově a vykrystalizovalo v průběhu let do studia metabolismu myokardu, vlivu akutní a chronické hypoxie na něj, biochemických změn srdečního myosinu, proteinové profilace myokardu a všelijakých dalších podnětů ovlivňujících kontraktilní a kolagenní proteiny v srdci.

Titul promovaného biologa nahradil v roce 1969 za titul doktora přírodních věd, v roce 1975 získal titul kandidáta věd, v roce 1994 prošel úspěšně habilitačním řízením a v roce 1999 řízením profesorským. Na Přírodovědecké fakultě přednášel profesor Pelouch od roku 1980 a od roku 1991, v současnosti tedy již patnáctý rok, odevzdává svůj um a své síly, po kompletizaci naší fakulty teoretickými ústavy, vybudovanému a už několik let jím řízenému Ústavu lékařské chemie a biochemie. V průběhu posledních třiceti let 20. století absolvoval Václav Pelouch řadu studijních pobytů v Německu, Itálii, Anglii, Kanadě a Finsku. Pilně publikuje, je spoluautorem řady kapitol v odborných monografiích, napsal mnoho abstrakt, je členem několika českých i zahraničních odborných společností a redakčních rad odborných časopisů a je nositelem několika významných ocenění. Tak tolik připomínka k tomu co bylo, co už jste před pěti lety slyšeli a mohli pak číst ve *Spondeo ac Polliceor*. Co přidat? Co přetrvává a co je nového?

- Fakultu i ústav má profesor Pelouch stále stejně rád a dokonale učí v pregraduální výuce nejen budoucí lékaře, ale i bakaláře.
- Společně s profesorem Kramlem se pravidelně podílí i na výchově postgraduální a organizoval s ním semestrový kurz „Novinky v biochemii“.
- Podílel se významně na přípravě a následném vydání patera skript pro studenty naší fakulty (*Doplňky k biochemii I. – III., Úvod k biochemii I. a Praktika z biochemie*), spo-

lečně s pracovníky dalších lékařských fakult vydali učebnici *Obecná a klinická biochemie pro bakalářská studia*, napsal několik článků do zahraničních časopisů z oblasti experimentální kardiologie a biochemie srdečního svalu za různých patofyziologických situací, recenzoval různé vědecké práce a dělal vše, co má vykonávat vysokoškolský profesor – učil, bádál a vedl postgraduální studenty.

- Intenzivně pracuje v oborové komisi pro udělování Ph.D. hodnosti v oboru biochemie a patobiochemie.
- Neúnavně pracuje ve své akademické funkci proděkana pro studium.
- Jeho podíl na přípravě i realizaci příjímácích řízení na naší fakultu považují za nedoceněný. Je to pro vedení fakulty okolnost ošidná, ale u nás probíhá díky Pelouchovi bezchybně a bez námitek ze strany adeptů.
- Je věrným a pozorným posluchačem Karolinských koncertů, při kterých neposlouchá soustředěně jen nádhernou komorní hudbu, ale i moje úvahy.
- Žije stále se svojí ženou Hanou v láskyplném manželství (už 37 let).
- Syn Václav se svojí manželkou učinili Václava Peloucha v Malešicích dvojnásobným dědečkem. Je pozoruhodné, že oba vnuci - Václav (v rodině označovaný jako Václav IV.) a Martin se narodili oba 30. listopadu přesně po dvou letech (2003 a 2005) ve stejné porodnici u Apolináře a ve stejném sále.
- Z domova odešla do Štěrbohol i dcera Hana, která v minulém období dokončila doktorandské studium analytické chemie a je vědeckou pracovnící v Heyrovského ústavu fyzikální chemie AV ČR.
- Celá rodina se u Pelouchů poměrně často schází a vnuk Václav je dokonce častým hostem babičky a dědečka, zatímco Martin vyžaduje ještě stále mateřské mléko, takže ho rodiče k nim odložit nemohou.
- Stále přetrvává ovšem jeho trvalá láska k železnici. Typy vlaků, lokomotiv a jízdní řády má Pelouch v ma-

líčku. Nevím, jak do nich v současnosti zařadil nová Pendolina a co říká jejich velké poruchovosti. A když někam daleko dojde, tak dlouho šlape, aby někde zase úplně jinde nasedl do jiného vlaku a jel domů.

Suma sumárum Vám chci sdělit, že profesora Peloucha mám upřímně rád, že ho považuji za svého přítele, za člověka poctivého, přímého, pracovitého a loajálního a že jsem mu vděčný za dokonalou spolupráci v průběhu šesti let činnosti našeho kolegia. Funkce studijního proděkana patří k nejobtížnějším. Profesor Pelouch se jí zhostil beze zbytku. A to, že někdy s nevlí studentů, mu slouží spíše ke cti než k tomu, aby z toho byl mrzutý. Profesor Pelouch ctí Univerzitu Karlovu, naši fakultu, je šťastný, že je jejím akademickým občanem a zasluží si proto naší nejvyšší úctu a přání, aby mu byl Osud v mnoha dalších letech ve všech sférách jeho života příznivě nakloněn.

Laudace prof. MUDr. Tomáši Eckschlagerovi, DrSc.

Vědecká rada dne 19.1.2006

Někdy začátkem roku 1987 zaklepal kdosi na dveře mé pracovny. Bylo snadné jimi projít. Moji přítomnost dokazovala nezvratně vůně mého doutníku či viržinka a to, že jsem pro kohokoliv a kdykoliv dostupný skutečnost, že dveře byly trvale otevřené. Navštívil mě mladý, tichý a mírný kolega podsaditější postavy, kterého jsem znal jen od vidění. Věděl jsem, že je z I. dětské kliniky a že se zabývá imunologií. To bylo vše. Skromně mě požádal o místo na klinice. Nevěděl jsem sice jakým je člověkem, ale jeho zájem o dětskou onkologii a znalost základů vědecké práce mě přesvědčily. Přijal jsem do určité míry „zajíce v pytli“, ale z pytle se léty vyklubal univerzitní profesor. Tím mladým tichým doktorem byl tenkrát Tomáš Eckschlager, který pracuje na klinice od 1. dubna roku 1987, tj. devatenáctý rok. Poznal jsem ho za tu dobu docela dobře, abych ho mohl dnes, při připomínce jeho padesátin, pochválit v tomto slovním shromáždění.

Profesor MUDr. Tomáš Eckschlager se narodil začátkem ledna, tedy přesně 7. ledna roku 1956 v Praze v rodině vysokoškolačka – chemika. Zůstal jedináčkem. Studoval na gymnáziu Nad Turbovou v Praze 5. Více než gymnaziální profesori ho ale ovlivňoval otec, se kterým chodil do laboratoře Ústavu anorganické chemie ČSAV, kde se gymnazista učil základům experimentální práce. Maturoval v roce 1975 a zahájil studia lékařství na tehdejší Fakultě dětského lékařství. Od druhého ročníku studií fiškusoval v imunologické laboratoři I. dětské kliniky a docent Kasal mu byl v té době vzorem a následně školitelem v interní aspirantuře. Lidsky ho ovlivnili zejména dva členové pedagogického sboru fakulty - profesor Stejskal a profesor Hrodek (tenkrát ovšem ještě oba docenti). Tomáš Eckschlager promoval s vyznamenáním 15. června roku 1981 a po promoci absolvoval roční povinnou prezenční vojenskou službu, nejprve v Líních u Plzně a později v Pardubicích, kde to dotáhl na náčelníka zdravotnické služby leteckého pluku. Od 1. října roku 1982 se stal řádným aspirantem I. dětské kliniky. V tom období, roku 1986, složil atestaci I. stupně z pediatrie. Kandidátskou disertační práci na téma „Imunologické a genetické aspekty juvenilní chronické artritidy“ obhájil 28. října 1986. Záhy, jak jsem zmínil, přišel za mnou.

Tomáš Eckschlager nastoupil 1. dubna roku 1987 na Kliniku dětské onkologie. Od té doby na ní poctivě pracuje. První čtyři roky jako mladší sekundární lékař. Když složil v roce 1990 nadstavbovou atestaci z klinické onkologie stal se starším sekundářem, ale to už bylo zřejmé, že více než k práci klinické tíhne k práci laboratorní a k vědě. V roce 1994 se stal na částečný úvazek externím asistentem IPVZ, v roce 1995 vedoucím lékařem rozvíjejících se laboratoří kliniky v její nové moderní budově a v roce 1996 odborným asistentem. Pracoval nenápadně, ale velmi usilovně, publikoval a přednášel, pracoval výzkumně a naplnil veškeré podmínky pro to, aby mohl v roce 1997 habilitovat a stát se docentem onkologie. A stejně pilně pracoval dál, takže během sedmi let splnil podmínky pro zahájení řízení ke jmenová-

ní profesorem. To proběhlo v roce 2004 – přednášel na téma „Detekce a význam minimální nádorové choroby u solidních nádorů dětského věku“. Uspěl a profesorem onkologie byl jmenován 15. října 2004. Během přípravných let absolvoval dva několikaměsíční studijní pobyty na pediatricko-onkologických pracovištích ve Vídni a v Houstonu. Napsal dvě odborné knížky jako hlavní autor, publikoval přes 60 odborných článků, z nich polovinu v impaktovaných zahraničních časopisech a má na kontě ke dvěma stům přednášek. Často k nim bývá zván. Hlavními oblastmi jeho odborného zájmu jsou průtoková cytometrie – DNA analýza, imunologická problematika transplantací kostní dřeně, detekce minimální zbytkové choroby a chromozomální změny nádorových buněk (zejména jejich detekce metodou FISH). Samozřejmě řešil jako hlavní řešitel několik úspěšně hodnocených grantů.

Tomáš Eckschlager žil v průběhu lícených let a žije dosud také životem neobdobným. V roce 1984 se oženil se slečnou Jarmilou Ruskovou, která je gymnaziální profesorkou biologie a matematiky, takže to umí Tomášovi dobře spočítat. Mají dceru Karolínu, která zahájila v tomto akademickém roce studium na naší fakultě a je navíc úspěšnou závodnicí agility a zakladatelkou, organizátorkou a úspěšnou provozovatelkou canisterapie v naší nemocnici. Syn Tomáš studuje gymnázium, ale už teď je jasné, že s medicínou nechce mít nic společného – krev nesnáší, zajímají ho fyzika a počítače. Ve volném času se pan profesor Eckschlager zabývá chovem psů – má vlastní chovatelskou stanici bostonských teriérů Psí poklad a své psy nutí k překážkovým závodům, nejen v naší republice, s tvrzením, že je to blaží. Trochu o tom pochybuji. S o něco menším zaujetím, než mu je trénink psů, poslouchá středověkou hudbu a také Bacha, Mozarta a Vivaldiho, zatímco k moderní vážné hudbě dosud nedorostl. Ovšem je obojetník, protože v autě poslouchá country nebo rock. I ve výtvarném umění převládá vztah k tomu staršímu, které pro něho končí impresionismem. Návštěva divadel a kin odpovídá normě.

Že lajdá čtení krásné literatury omlouvá tím, že má stále méně času. Je to jasné, uvědomíme-li si čas, který věnuje svým psům a skutečnost, že jeho nejoblíbenější činností ve chvílích volna jsou procházky po lesích s nimi.

Pracovníkům tak mladým, jakým je Tomáš Eckschlager, se i při jejich nepochybné kvalitě předává na fakultě spolu s přáním veškeré pracovní i osobní pohody a s díkem za to, co pro fakultu dosud udělali, bronzová medaile. Pro manželku pak kytice. Právě ty mu teď předám.

Laudace doc. MUDr. Jiřímu Radvanskému, CSc.

Vědecká rada dne 19.1.2006

Třetím z dnešních jubilantů je docent Jiří Radvanský, CSc., přednostu Kliniky tělovýchovného lékařství, který je o několik dnů mladší než druhý padesátník – profesor Eckschlager. Jiří Radvanský mi sdělil, že jeho nechtěným životním vzorem je brouk Pytlík – práce všeho druhu. On totiž učí v oborech fyziologie, patologické fyziologie, tělovýchovného lékařství, dietologie na naší fakultě a mimo fakultu učil svého času i přístrojovou techniku. Publikuje sdělení na hranici dětské kardiologie, kardiologie dospělých, farmakologie, dětské onkologie, rehabilitace a aplikované matematiky. Byl školitelem čtyř diplomantů Elektrotechnické fakulty a jednoho strojaře a bezpočtu fyzioterapeutů na naší fakultě a na Fakultě tělesné výchovy a sportu. Opravdovými životními vzory jsou mu ovšem asistent MUDr. Jan Vávra a profesor doktor Miloš Máček.

Jistě vás bude zajímat, jakou cestou docent Radvanský ke všemu svému konání došel: Narodil se 26. ledna roku 1956 v Praze. Základní školou prošel ve Vokovicích a gymnázium se zaměřením na programování a počítačové stroje absolvoval v Praze 6 – Arabské ulici. Po maturitě roku 1975 zahájil studia na Fakultě dětského lékařství, na které promoval 18. června roku 1981. Už během studií absolvoval studijní pobyt tehdy na společné Klinice tělovýchovného lékařství a rehabilitace. Předmětem jeho zájmu byl vztah

tělesné zátěže a výkonnosti organismu. Soustavné působení na klinice přerušila jen vojenská prezenční služba, ale i během ní mohl působit „tělovýchovně“ – vojančil ve Středisku vrcholového sportu v Banské Bystrici a ve Vysokých Tatrách. Vrátil se na kliniku a od té doby na ní nepřetržitě pracuje. V letech 1982-1986 jako interní aspirant. Kandidátem věd se stal po obhajobě práce Dynamika kardiopulsačních parametrů v nerovnovázné fázi tělesné zátěže 11. června 1986. Od konce roku 1985 byl vědeckým asistentem katedry tělovýchovného lékařství a od 1. června roku 1990 odborným asistentem. Téhož roku složil atestaci I. stupně z dětského lékařství (duben 1990) a za osm měsíců po ní nástavbovou atestaci z tělovýchovného lékařství (prosinec 1990). Po devítileté asistentuře naplnil veškeré podmínky pro habilitaci. Docentem se stal 1. října roku 1999. Tématem jeho habilitační práce bylo „Zátěžové testování dětí a adolescentů s vrozenými srdečními vadami“ (s největším akcentem na pacienty postižené Fallotovou tetralogií). Ve stejné době se stal přednostou kliniky. Jeho odborné renomé vedlo k tomu, že na fakultě byla v rámci jím řízené kliniky ustavena roku 2001 subkatedra tělovýchovného lékařství, jejímž je vedoucím.

V dalším chci zmínit jeho odborné aktivity:

- v letech 1982-1999 pracoval v rámci zátěžové diagnostické laboratoře kliniky
- prvních pět měsíců roku 1988 absolvoval studijní pobyt na August Krogh institutu v Kodani
- v časovém období 1993-1997 byl odborným garantem specializační větve magisterského studia Fakulty tělesné výchovy a sportu „Fyzioterapie interních civilizačních chorob“ a vyučoval předměty klinická fyziologie, patofyziologie tělesné zátěže, speciální technika pro fyzioterapii civilizačních chorob a tělovýchovné lékařství
- od roku 1990, jak už jsem zmínil, se podílí na výuce fyziologie, patologické fyziologie a tělovýchovného lékařství mediků naší fakulty a je školi-

telem a konzultantem lékařů a magistrů fyzioterapie v doktorandském studiu

- roku 1995 absolvoval kurz Diagnostika a terapie dyslipidemií
- v letech 1996-1997 byl jedním z překladatelů dvou populárních dietologických publikací pro sekundární prevenci civilizačních chorob
- od roku 1995 je členem tří výborů České společnosti tělovýchovného lékařství
- roku 1997 byl spoluautorem nového integrovaného bloku zátěžové fyziologie a patofyziologie na naší fakultě
- v roce 1998 byl odborným konzultantem časopisu Fit – styl
- v letech 1998-1999 byl spoluautorem učebního plánu a lektorem fyziologie, patofyziologie a tělovýchovného lékařství nově zaváděného bakalářského studia fyzioterapie na 2. lékařské fakultě
- je školitelem doktorandského studia v oboru fyziologie

Kromě řady odborných publikací je autorem či spoluautorem čtyř monografií. V posledních pěti letech pracoval na jednom výzkumném záměru a byl řešitelem dvou grantů IGA MZ ČR.

Z jeho soukromí prozrazují, že se v roce 1983 oženil s MUDr. Jitkou Posedělovou, která už pod jménem Radvanská pracuje na Klinice dětské hematologie a onkologie a že spolu rozmnožili počet obyvatel naší republiky o dvě dívky – čtrnáctiletou Markétu a desetiletou Editu. Sám na sebe prozradil, že kromě už zmíněné cyklistiky (ujede přibližně 2000 km za rok, a to převážně na trase Suchdol – Motol a zpět), aktivně muzicičuje s dodržováním zásady, že hudba sebestmizerněji zahráná je lepší, než hudba sebekrásnější poslouchaná. Využívá k tomu akordeon, piáno a zobcovou flétnu, nejčastěji v duetech provozovaných s dcerou. Sbírá a udržuje technické skvosty pro zátěžovou fyziologii (August Krogh Institut v Kodani je lepší, tam mají na fungujícím ergometru varování, že je to technická památka, na Radvanského pracovišti je zato de-

sítka přístrojů ze šedesátých let, které slouží seč mohou). Těší se z počítačů. Na dobu, kdy v roce 1981 bylo zapotřebí uplatit odhadce, aby stvrdil, že počítač je levnější než ve skutečnosti, aby jej fakulta mohla bez problémů přijmout jako dar a připojit k němu

dálnopis coby tiskárnu, už jen vzpomíná. Na rozumné, práci opravdu šetřící použití počítačů při zachování mezilidských vztahů se zatím jen těší.

Co docentu Radvanskému přát? Aby mu šlapaly dobře nejen pedály jeho kola, ale aby šlapala jeho klinika, jeho

práce, muzika, sběr starých přístrojů pro zátěžovou fyziologii, počítače nabádající ke zlepšení vztahů (nejen mezilidských) a samozřejmě jeho milovaná rodina.

Fakultní zprávy

Jak probíhalo v posledních šesti letech přijímací řízení na UK - 2. LF

prof. RNDr. Václav Pelouch, CSc.
studijní proděkan UK 2. LF

Byl jsem nedávno vyzván redakcí, abych připravil něco do Pelikána. Rozhodl jsem se popsat některé poznatky o přijímacím řízení na naší fakultu - co a proč jsme v posledních letech změnili. Chci tímto příspěvkem také poděkovat těm, kteří se na tom se mnou podíleli.

Je jasné že každá fakulta by chtěla přijímat do prvního ročníku pouze nejlepší studenty středních škol v republice. Má to však háček - jak to udělat, když o to bojuje každý; jenom v rámci naší UK je pět lékařských fakult. Nejjednodušší by proto bylo přijmout každého, špatné postupně vyřadit a dobří a nejlepší by na fakultě zůstali. To však nejde - brání tomu jak nízká kapacita poslucháren a seminárních místností tak i počty vysokoškolských učitelů na teoretických i preklinických ústavech.

Jak tedy k přijímacímu řízení přistoupit?

Začínali jsme tím, jak to připravili naši předchůdci: byla tam řada dobrých věcí. Během našeho šestiletého funkčního období však postupně došlo k mnoha úpravám: změnil se charakter testů, snížil se počet otázek ve znalostních testech (fysika, chemie a biologie), měnil se i test všeobecných předpokladů, je i jiné bodové hodnocení.....

Všechno nové v přijímacím řízení bylo důkladně připravováno; vycházelo se i z matematických analys jednotlivých testů předchozího roku a výsledek byl podroben diskusím a následnému schválení fakultním senátem. Ke změně je nutno připočítat i postupný nástup nových pracovníků na studijní oddělení; i paní Havlová, která je jediná z původních, dnes dělá jinou činnost. Všechny pracovnice studijního oddělení se od začátku maximálně snažily aby po jejich nástupu odpadly dřívější problémy. Je nutno připomenout, že před šesti roky nebyly pro budoucí studenty naší fakulty k dispozici žádné, předem připravené, otázky s vypracovanými odpověďmi. V roce 2000 jsme proto připravili první vydání a za další tři roky druhé, podstatně rozšířené, soubory otázek k přijímacím pohovorům. O tom se také dlouho diskutovalo - je to správné, nepodporujeme vlastně jenom mechanické naučení něčeho, čemu studenti vůbec nerozumí a možná během studia na fakultě to ani nepotřebují? Další otázkou bylo zda vydávané knihy mají obsahovat u každé otázky i správné řešení. Tyto námitky měly zdánlivě racionální jádro; náš budoucí student musí přemýšlet a tak - na co jsou odpovědi! Ale skutečnost je složitější: od začátku studia bude náš studující pronikat do anatomie, učit se rozeznávat histolo-

gické obrázky, orientovat se v tlustých knihách a postupně oddělovat podstatné od méně důležitého - mnoho z toho bude nejprve zaměstnávat mechanickou paměť. Teprve potom si začnou studenti dávat vědomosti do širšího kontextu a to je bude nutit ke komplexnímu přemýšlení o všech příčinných souvislostech. Od prvního ročníku totiž nutně vyžadujeme dobré znalosti těch předmětů, které byly předmětem znalostních testů v prvním kole přijímacího řízení; bez dostatečných základů ze středoškolských studií bychom těžko mohli začít s výukou lékařské biofysiky, chemie a biologie, které jsou nutné pro pochopení fyziologie, biochemie a odkrývání patofysiologických a patologických zákonitostí. To jsou snad jasné argumenty proč se bez vědomostních otázek profilových předmětů neobejdeme. Domnívám se proto že naše cesta, vydat soubory otázek, byla správná; v každé knize je nyní kolem 1000 otázek, odpovědi jsou vždy uvedeny až na konci - kdo se skutečně připravuje na budoucí studium, může si tak sám zadávat otázky a pak si teprve nacházet odpovědi (v prvním vydání našich souborů bylo totiž řešení uvedeno přímo u otázky) - je to tak obsáhlý studijní materiál, který se těžko někdo rozumný bude učit nazpaměť. Vydání otázek mělo ještě jeden pozitivní aspekt: počet studentů,

kterí se po přijímacích pohovorech odvolávají, každoročně stoupá. Znění otázek a jejich správné odpovědi u nás netajíme - vše bylo dostupné předem: důvod pro odvolání je tak silně redukován.

Během našeho působení se toho však měnilo více - zdokonalilo se například i vyhodnocování testů, vše probíhá mimo fakultu (začínalo se s organizací PVT, nyní již několik let provádí hodnocení testů moderní PC technikou firma BT; ta dělá stejný servis pro řadu dalších fakult UK); na jaře v roce 2005 byl dokonce každý uchazeč veden pouze pod číslem - byla tím zajištěna naprostá anonymita. To klade pochopitelně velké nároky nejen na dostupnou výpočetní techniku, ale i na pracovníky, kteří s tím pracují: byl to především dr. Naidr, který to dokonale řadu let zajišťoval, počítal nám i různé korelace - jak je v článku zmíněno. Nyní, v době jeho dlouhodobého onemocnění, tento servis během přijímacího řízení zajistil Ing. Rýzner. O dokonale pracující počítače v průběhu třídního přijímacího maratónu řízení pečoval pan Procházka.

Kdy vlastně přijímací řízení začíná? Ihned v červnu, když kolegium děkana a vedoucí všech oborů bakalářského i magisterského studia udělají v seznamu přihlášených studentů „čáru“ - určující počet studentů, kteří nastoupí na začátku října do prvního ročníku. Tehdy si všichni, kteří budou další školní rok v přijímacím procesu opět angažováni, kladou otázky - co udělat pro to, aby k nám příště přišlo co nejvíce studentů. Jak mezi nimi poznat nejlepší, kolik jich ještě vzít navíc? Zdánlivě je rok na přemýšlení, ale během prázdnin se již musejí připravit materiály jak to skutečně dělat za rok. Toto se pak odešle na rektorát. Když je vše podle regulí, je nutno udělat finální versi a tu předat do tiskárny - od října musí být již materiály připraveny pro první zájemce. Zároveň se to přeneso i na webové stránky fakulty a nikdo už pak nemůže vnášet jakékoliv změny: je to totiž posíláno (často nezávisle na fakultě) různým redakcím, mluví se o tom v rádiu, televizi, odjíždí se s tím do Brna na veletrh vysokých škol: „Gaudeamus“, blíží se Den otevřených

dveří University, připravuje se i Den otevřených dveří 2. LF - to jsou aktivity při kterých oslovujeme stovky a stovky studentů středních škol; někteří z nich se nakonec stanou našimi budoucími kolegy a kolegyněmi. Tam všude soustředíme s dalšími lékařskými fakultami naší republiky: přijde námi oslovený student na zkoušky právě na 2. LF, dokázali jsme jej dostatečně zaujmout, nebo se s ním už nikdy nepotkáme? Tyto aktivity probíhají v horkém létě kdy se však na studijní oddělení paralelně připravují i materiály pro odvolávající se studenty - pokud se tito nakonec rozhodnou, že bylo něco v nepořádku - potom se musí jejich námítky a naše kompletní materiály z přijímacího řízení poslat na rektorát - kde je to podroběno důkladné kontrole. Následuje návštěva vedoucí studijního oddělení a proděkana, aby to tam vše objasnili příslušnému prorektorovi (rád oznamují, že žádné podstatné chyby v přijímacím řízení nebyly během celého našeho funkčního období zjištěny). Práce kolem přijímacího řízení proto během celého akademického roku nekončí.

Nechci čtenáře unavovat mnoha čísly - situaci nejlépe vystihne několik statistických údajů: zájem o naši fakultu je obrovský a stále se zvyšuje. Zatímco v přijímacím řízení pro akademický rok 2002/3 se sice přihlásilo na obor lékařství 1000 uchazečů, na přijímací zkoušku přišlo jenom 613 uchazečů, ale v rámci přijímacího řízení pro rok 2005/6 se už přihlásilo 1538 uchazečů a dostavilo se jich v prvním kole 1329 a dalších 24 uchazečů přišlo ještě v náhradním termínu. Podobná čísla jsou i pro bakalářské směry - začínalo se s uchazeči především o fyzioterapii, nyní na fakultu přijímáme nejen bakaláře pro obor fyzioterapie, ale i zájemce o fyzioterapii v magisterském studiu - směr, který přímo navazuje na bakalářské studium, otevřeli jsme i další bakalářské směry: všeobecné sestry, radiologického asistenta a zdravotního laboranta. I když nyní došlo k určitému útlumu, je jasné, že nové kolegium děkana se nad tím bude muset dále zamýšlet.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří v těchto aktivitách kolem přijímání

nových studentů pomáhali: tedy těm, kteří připravili velké množství otázek pro obě vydání knih a z nich pak následně vybírali soubory pro přijímací pohovory: za biologii to byli prof. Goetz a jeho spolupracovníci - neaktivnější z nich byl dr. Kočárek, za fyziku to byl doc. Blažek, nyní doc. Amller a spolupracovníci - především dr. Vackářová, za chemii dr. Blanický, který musel navíc z připravených biologických, fyzikálních a chemických otázek vytvářel různé varianty testů. Potom je spání Kantorovou vozili na děkanát - do království Jitky Strnadové. Po zapečetění vše ukládali do trezorů. Kromě těchto znalostních testů, bylo nutné připravit otázky a jejich různé varianty pro test všeobecných předpokladů. To byla práce dr. Feberové; spolu s Mgr. Hladíkovou to dovedly až do finální podoby.

Většina lékařských fakult v republice řeší přijímací řízení pouze písemným testem z biologie, fyziky a chemie. Mají proto jediný úkol: stanovit kolik otázek bude pro jednotlivé předměty a jak testy rychle a objektivně vyhodnotit. Na naší fakultě se však pokoušíme o komplexnější pohled; trváme proto na dvoukolovém systému a proto (zatím?) nebereme nikoho bez přijímacího řízení; tedy pouze na základě předchozích výsledků studia na střední škole (jako to zavedly snad již všechny LF v ČR). V prvním kole máme sice písemný test ze stejných předmětů jako jinde, ale pak klademe další úkoly: součástí prvního kola je i písemný test, který zkoumá připravenost na budoucí povolání. Jsou tam proto otázky, které určují schopnost logické úvahy, porozumění odbornému textu a prostorové představivosti i další psychologické přístupy, které nám umožní získat další poznatky o našem budoucím studentovi; tímto testem všeobecných předpokladů testujeme podstatně odlišné věci než byly ve znalostním testu. Body za oba testy prvního kola jsou určující pro postup do druhé části - ústního pohovoru: zde si každý uchazeč vylosuje dvě otázky; ty nemají žádnou jednoduchou odpověď typu ano, ne. Nutí k přemýšlení. Je nutné si připravit argumenty na otázky a tyto pak před tříčlennou komisí obhajovat. I tato část testu prošla určitou změnou

- komise jsou losovány pouze několik minut před zahájením; v každé musí být alespoň jeden člen z klinických oborů, druhý z teoretických nebo preklinických oborů. V žádné komisi se proto nemohou setkat pracovníci pouze z jedné kliniky či Ústavu. Koho budou jednotlivé komise zkoušet se dozví pouze několik minut předem; sestavu studentů do každé skupiny dělá počítač náhodným výběrem - přitom jsou přitom respektovány dosažené body z prvního kola. Každá komise má proto jak nejlepší studenty, tak i ty, kteří měli znalosti v prvním kole horší. Cílem všech našich kroků bylo zajistit maximální objektivitu přijímacího řízení - to bylo opakovaně rektorátem kladně hodnoceno. Rád bych proto poděkoval všem, kteří v těch dvaceti komisích

každoročně celý den pracují. Tímto postupem si zajistíme, že vybíráme studenty, kteří neprošli pouze anonymními testy, ale byli hodnoceni a vybráni ke studiu třemi pedagogy fakulty. Je nutné vzpomenout i ústních pohovorů pro fyzioterapeutické směry: tady doc. Kolář musí skutečně zapojit všechny své spolupracovníky, aby zvládli to obrovské množství zájemců a objektivně posoudili jejich způsobilost pro tento obor.

Nakonec, nikoliv v poslední míře, chci připomenout podíl studijního oddělení: vedoucí paní Havlovou a její spolupracovnice Olinu Lupačovou, Janu Ocelkovou a Renátu Habětínovou - na těch totiž leží organizačně nejen celé přijímací řízení, ale i to, že každá komise dostane včas kávu a občerstvení,

že je vše převedeno a napsáno do správných programů a následně i to, že je všem těm, které vybereme ke studiu poslán správný dopis s pozitivní zprávou: jste přijat (a) ke studiu na UK - 2. LF, přijďte k nám k zápisu, dostavte se do Hostivaře odtud vás dovezeme do Dobronic....

Co popřát závěrem novému kolegiu - vyberte vždy ty nejvhodnější ke studiu, budete jistě naše postupy dále modifikovat a měnit, ale vždy bude primárně záviset na tom, jací uchazeči se k přijímacímu pohovoru dostaví: ať jsou to jenom ti nejlepší, aby fakulta mohla dále růst a udržela si stále vysoký pedagogický, profesní i vědecký kredit.

Prodloužení platnosti licence ISIC na studentských průkazech UK

Pro rok 2006 získáte poukazy na uvedené slevy !!!

1. sleva na sportovní zboží z kolekce Warmpeace (platí do 28.02.2006)
2. sleva na kávu v Pizzerii Einstein (platí do 28.02.2006)
3. sleva na motokáry v Kart Areal (Zábavní centrum Černý Most) (platí do 31.03.2006)

Akce probíhá v pražských výdejních centrech průkazů UK od 22. 11.2005 do 31. 03. 2006.

Každý student UK, který si přijde v tomto období prodloužit platnost licence ISIC na rok 2006, obdrží spolu s revalidační známkou ISIC uvedené poukazy!

Prodloužení licence ISIC na studentských průkazech UK

Upozornění pro držitele průkazu studenta UK s licencí ISIC platnou do konce roku 2005:

Výdej revalidačních známek pro akademický rok 2005/2006 probíhá ve všech výdejních centrech UK. Bez revalidační známky neopravňuje průkaz držitele k výhodám vázaným na licenci ISIC, jako například: slevy při cestování (letenky, ISIC síťová jízdenka ČD apod.), v kinech a další.

Cestovní pojištění UNIQA ISIC platí pouze tehdy, je-li na průkazu vyznačena (tiskem nebo revalidační známkou) aktuálně platná licence ISIC.

Fakultní kupóny, které prokazují platnost průkazů UK na půdě univerzity, revalidační známku ISIC nenahrazují.

Fakultní zprávy

Evaluace na fakultě v letech 2001-2005

prof. MUDr. Jiřina Bartůňková, DrSc.

proděkan pro rozvoj UK 2. LF v období 2000-2006

Vážené kolegyně a kolegové,

Na závěr funkčního období kolegia zveřejňujeme v Pelikánu výsledky evaluace jednotlivých pracovišť, s kterými jste byli každoročně seznamováni. O evaluaci obecně a o tom, jak najít kritéria, aby byla alespoň částečně spravedlivá a vypovídající, jsem psala v úvodníku Pelikána v r. 2002. Ve zprávě o činnosti kolegia (viz toto číslo Pelikána) jsou uvedena opatření, která byla na základě evaluace průběžně realizována. Připomenu zde, jaká byla metodika evaluace:

- Sloupec E:** Úvazky – vždy stav k 31.10. roku, pro který se evaluace dělala. *Podklady dodávalo Personální odd. děkanátu.*
- Sloupec F:** Granty – suma peněz v tis. Kč získaných vždy za 3-leté období předcházející roku evaluace, z IGA, GAČR, GAUK, FRVŠ a zahraničních EU grantů. *Výpočet dodávalo Grantové oddělení děkanátu.*
- Sloupec H:** Výuka – suma hodin v aktuálním akademickém roce vypočítaná podle následující metodiky: Teoretické předměty: hodin přednášek (dle Karolinky) x týdnů v semestru x počet semestrů. Hodin praktik nebo seminářů: hod dle Karolinky x počet kruhů x týdnů v semestru x počet semestrů. Bloky: týden je: 6h x 5dní x počet kruhů. Počet kruhů pro všechny ročníky byl 8 českých; zahraniční pak 1-2 podle skutečného stavu v příslušných ročnících. Následně byla provedena korekce hodin podle údajů z pracovišť: výuka v jiném předmětu (+), výuka z jiných pracovišť v příslušném předmětu (-) (podle stejné meto-

diky, tj. 1 den v bloku = 6 h, atd.).
Volitelné předměty:

1 týden = 5h x 5 dní = 25 h na každých 10 studentů přihlášených studentů. *Výpočet provádělo studijní oddělení podle Karolinky a podkladů dodaných jednotlivými pracovišti.*

- Sloupec J:** publikace. Bodové ohodnocení publikací za 3-leté období předcházející roku evaluace (citační ohlas se zohledňoval od r. 2001, předtím nebyl sledován). *Metodiku vypracoval a výpočet provedl Ústav vědeckých informací:*

Kategorie	Popis kategorie	Body ^{a)}
1. IA	Původní články v časopise s IF ^{b)}	7
2. IB	Původní články v časopise bez IF ^{b)}	2
3. IIA	Přehledové články v časopise s IF ^{b)}	7
4. IIB	Přehledové články v časopise bez IF ^{b)}	2
5. IIIA	Sborníková sdělení česky/slovensky (i abstrakta)	1
6. IIIB	Sborníková sdělení cizojazyčně (i abstrakta)	2
7. IVA	Abstrakta v časopise s IF ^{b)}	1,5
8. IVB	Abstrakta v časopise bez IF ^{b)}	0,5
9. VA	Monografie česky/slovensky c)	5
10. VB	Monografie cizojazyčně c)	10
11. VI A	Kapitoly v monografiích česky/slovensky c)	5
12. VI B	Kapitoly v monografiích cizojazyčně c)	10

13. VII A	Učební texty česky/slovensky c)	5
14. VII B	Učební texty cizojazyčně c)	10
15. VIII	Příručka, encyklopedie, slovník c)	5
16. IX	Patenty a vynálezy	7
17. X	Habilitační a disertační práce	2
18. XI	Překlady (články, monografie, kapitoly v monografiích) c)	2,5/5
19. XII	Varia (recenze, kasuistiky, popularizující a ostatní články)	0,5
20.	Impaktfaktorová hodnota publikačního zdroje= i.f.	i.f. x 3
21.	Hodnota citačního ohlasu dle Web of Science (resp.SCI)= cit.	cit. x 2,5

Poznámky a vysvětlivky:

- arbitrární bodové hodnocení bibliografie pro účely evaluace jednotlivců a pracovišť, event. pro stanovení odměny za vědeckou práci;
- i. f. – „impact factor“ časopisů podle SCI Journal Citation Reports; týká se kategorií IA, IIA a IVA;
- bodová hodnota kapitol, monografií, učebních textů a překladů (kategorie v rádcích 9. až 14. a 18.) je vztažena na každých 50 tištěných stran příslušné publikace

Celková výsledná bodová hodnota pro evaluaci je představována součtem následující tří hodnot: (1) za celkový počet publikací podle jejich kategorií v bibliografii, (2) za celkový součet impaktfaktorových hodnot a (3) za celkový součet citačních ohlasů:

- Řádky pro kategorie 1. až 19. – „bibliografické“ bodové ohodno-

cení podle celkového počtu jednotlivých publikací v příslušných bibliografických kategoriích v řádcích 1. až 19.

- (2) **Řádek pro kategorie 20.** – hodnota i. f. časopisu $\times 3,0$ = „impaktfaktorová“ bodová hodnota publikace; pro evaluaci se započítává celkový součet těchto *impaktfaktorových bodových hodnot* (i. f. $\times 3,0$) všech publikací uveřejněných v časopisech (seriálech) evidovaných ve Web of Science (resp. Science Citation Index); hodnota i. f. je uveřejňována v příslušném ročníku Journal Citation Reports, zvlášť pro daný rok časopisu.
- (3) **Řádek pro kategorie 21.** – počet citačních ohlasů $\times 2,5$ = „citační“ bodové hodnota podle počtu *citačních ohlasů* (cit. $\times 2,5$) zjišťovaných ve Web of Science (resp. Science Citation Index).
- 1) **Sloupce G, I, K** jsou poměrné výkony v jednotlivých kategoriích činností na jednoho pracovníka v porovnání s fakultním průměrem. Fakultní průměry pro jednotlivé kategorie činnosti jsou uvedeny v řádcích pod tabulkou evaluace a odpovídají =100%.
- 2) **Sloupec T** uvádí celkovou sumu mzdových nákladů za příslušný rok na pracovišti. V této sumě je zahrnut: základní plat, osobní ohodnocení, riziko, odměny za publikační činnost (viz mzdový předpis), motivační odměny hlavnímu řešiteli grantu (viz mzdový předpis), značné, dovolená, odměny k životním výročí, mimořádné odměny, odměny za výuku zahraničních studentů, dohody o provedení práce, odvody (sociální a zdravotní). Nejsou zahrnuty odměny a mzdy z grantových prostředků.
- 3) **Sloupec U** je opět poměrné číslo srovnání mzdových nákladů na pracovišti na jeden úvazek ve srovnání s celofakultním průměrem.

Ten je uveden v posledním řádku pod tabulkou.

- 4) Nově vzniklá pracoviště byla hodnocena až po 3 letech činnosti.
- 5) Ústav jazyků, Ústav tělesné výchovy, Ústav vědeckých informací a Oddělení informačních systémů nejsou zahrnuty do evaluace pro specifika své činnosti.
- 6) Konečná hodnota evaluace – **sloupce L až S** označené **šedě** – je vypočítána jako vážený průměr z poměrných výkonů v jednotlivých kategoriích činností, a to
- a) pro ústavy – $1/3$ granty, $1/3$ výuka, $1/3$ publikace, tedy $(G+I+K)/3$
- b) pro kliniky – $1/2$ výuka, $1/2$ (granty a publikační činnost dohromady), tedy $(2 \times I + G + K)/4$ tj. výuce je dán dvojnásobek váhy než grantům a publikacím.

V tabulce je uveden výsledek z let 2001-4.

- 7) **Sloupce AE-AG** jsou vyjádřením podílu pracoviště na celkovém výkonu fakulty pro jednotlivé typy činností (výuka, granty, publikace) a podílu na mzdových prostředcích. Celkový podíl na činnosti byl vypočítán všem pracovištím podle stejného klíče jako pro hodnocení klinik (viz bod 10b) – z matematických důvodů nelze zde brát různá hlediska, celkový součet musí být 100%. Tedy 2x větší váha je dána výuce než grantům a publikacím. Celkový podíl na činnosti je porovnán s podílem pracoviště na celkových mzdových prostředcích. Ve sloupcích jsou **šedě** označena pracoviště, která mají vyrovnaný podíl na činnosti i na mzdových prostředcích (tj. rozdíl obou čísel je menší nebo roven 0,5%). Bez podbarvení jsou označena pracoviště, kde je rozdíl větší než 0,5% ve prospěch podílu na mzdových nákladech, **černě** pak pracoviště,

kde je tento rozdíl větší než 0,5% ve prospěch podílu na činnosti.

Co k evaluaci dodat? Domnívám se, že evaluace přinesla to, co se od ní očekávalo. Přinesla v prvních letech zmapování situace na jednotlivých pracovištích, v dlouhodobějším horizontu přinesla pomoc při rozhodování o personálním obsazení pracovišť, byla nástrojem kodměňování pracovníků a přerozdělování části provozních prostředků. U řady pracovišť se díky evaluaci dosáhlo zlepšení činnosti (ať už úbytkem nadbytečných pracovníků nebo zvýšením výkonnosti), některá pracoviště jsou stabilně dobrá či podprůměrná, u několika bylo zaznamenáno zhoršení, které je vždy vysvětlitelné ať už nárůstem pracovníků nebo zhoršením činnosti. Pro vedoucí pracovišť je evaluace sebereflexí pracoviště a jakýmsi objektivním ukazatelem slabých či silných stránek.

Je na novém vedení, zda převezme metodiku této evaluace nebo zavede jiná kritéria. V každém případě je evaluace dnes považována za moderní pomocný nástroj řízení organizace – vždy ale s vědomím jejích limit a s vědomím, že kritéria je nutná stanovit předem, než se evaluace začne používat jako nástroj řízení. Význam evaluace je totiž zejména v dlouhodobém trendu.

Úvodník z Pelikána z r. 2002:

Minulý měsíc se prostřednictvím přednostů dostalo členům akademické obce hodnocení pracovišť fakulty, tzv. evaluace. Obdobná tabulka byla poprvé uveřejněna v loňském roce, mj. ve výroční zprávě fakulty za r. 2001.

K čemu hodnocení slouží? Obecně má být nástrojem vedení fakult k uspokojení dlouhodobých záměrů. Metodika, kritéria a další postupy jsou na každé fakultě odlišné a je v podstatě na každé instituci, aby si sama definovala, k čemu jí evaluace má sloužit. U lékařské fakulty je dlouhodobý záměr celkem jasný: kvalitní výuka studentů a kvalitní vědecká práce. Těžší je, jak tyto činnosti převést do nějakých měřitelných ukazatelů. Obecná doporučení k evaluaci uvádí pouze, že hodnocených parametrů nemá být moc, ideálně 3-5, a mají postihovat nejdůležitější aspekty dané organizace.

Z tohoto jsme vycházeli, když jsme se rozhodli v minulém funkčním období evaluaci zahájit i na naší fakultě. Vybrali jsme parametry, které mají odrážet náplň činností akademického pracovníka: tj. výuka, výzkum a publikační činnost. Třileté období v hodnocení vědecké a publikační činnosti jsme zvolili jako optimální interval, ve kterém se skryjí případné fyziologické výkyvy v aktivitě. Obtížné bylo potom zvolit, jak tyto parametry nejlépe "změřit". Z první evaluace vzešla jakási semikvantitativní tabulka.

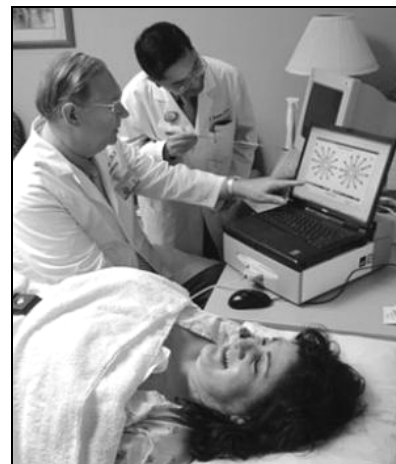
V druhé etapě jsme se snažili jednotlivé parametry lépe kvantifikovat. Výzkumná činnost byla převedena na množství peněz, získaných na jednotlivé výzkumné projekty. V době stabilizace grantových agentur odráží tento parametr do určité míry kvalitu projektů. Problém byl spočítat, kolik které

pracoviště učí. Zde jsme zvolili určitou jednotnou metodiku (viz vysvětlivky k evaluaci). V evaluaci nejde totiž ani tak o to, postihnout individuální organizaci výuky na jednotlivých pracovištích, ale mít možnost srovnání - je-li podle Karolinky výuce určitého předmětu vymezen čas 2 týdny, pak musí mít všechna pracoviště s tímto rozsahem výuky stejný počet hodin, maximálně upravený o počty hodin, které učí v jiném předmětu jiného ústavu či kliniky. I tak se ještě zcela nepodařilo odfiltrovat podíl výuky zajišťované externisty. Publikační aktivita byla v loňském roce pouze určována počty impaktových a neimpaktových publikací, což vedlo k tomu, že jeden článek ve Zdravotnických novinách byl započítán stejně jako mnohastránková monografie. Tuto nedokonalost velmi uspokojivě vyřešil Ústav vědeckých informací, který pro letošní evaluaci vypracoval podrobnou metodiku bibliometrie, která odráží nejen kvantitu, ale i kvalitu publikací.

V přípravných pracích jsme se dlouho zabývali tím, jakou váhu dát jednotlivým parametrům. Zkoušeli jsme s prof. Hergetem různé vzorce, ale výsledky byly velmi obdobné - dobří zůstávali dobrými, průměrní průměrnými a špatní špatnými. Je to matematicky vysvětlitelné - když pracoviště nemá žádný grant, vychází nula, ať ji násobíte čímkoliv.

K čemu se evaluace dělá a jaké má konsekvence? Všechny fakulty (i jiné organizace) mají své způsoby a na 2.LF se dosud žádné systematické hodnocení neprovádělo. V první fázi jde o jakousi inventuru. Zmapovat, změřit a popsat výkonnost jednotlivých pracovišť. Důležitější než aktuální situace, která nějak vznikla v určitých podmínkách, je potom dlouhodobý vývoj. Zlepšování či zhoršování jednotlivých pracovišť. Proto také čím dříve systém hodnocení začneme brát vážně, tím dříve přinese ovoce. Již v loňském roce se na základě evaluace přerozdělily osobní příplatky. Letošní evaluace by měla vést k dalším úpravám platů. Vedení fakulty se také za-

bývá možností i dalších opatření včetně organizačních.

Opatření vyplývající z evaluace mají vést ke zvýšení motivace ke kvalitní vědecké a pedagogické činnosti, jinak by neměla smysl. Je ale jisté, že žádná evaluace není dokonalá a nepostihuje spravedlivě všechny aspekty činnosti akademických pracovníků. U většiny pracovníků lékařských fakult je navíc nedílnou součástí činnost léčebně preventivní, která není v našem systému zahrnuta a která se velmi obtížně měří. Přesto se vedení nemocnice spolu s vedením fakulty rozhodlo pokusit se i tuto činnost uchopit, popsat a kvantifikovat.

Evaluace by neměla být v žádném případě samoučelné sbírání "bobříků". Svědomím jejích limitů by následná opatření měla zohledňovat reálnou situaci, možnosti fakulty a také možnosti pracovníků fakulty. Měla by být jedním z podkladů pro racionální řízení fakulty vedoucí k jejímu rozvoji.

Fakultní průměry:	
grant/prac	478,94
hod/prac	183,20
body publ/prac	36,25
mzdy/prac	334737

pracoviště	E počet prac.	F granty	G gr/prac.	H hod	I hod/prac	J body za publ	K body publ/ prac.	L prům. 2001	M prům. 2002	N prům. 1/03	O prům. 1/04	P prům. 2/01	Q prům. 2/02	R prům. 2/03	S prům. 2/04	T mzdy	U mzdy/prac	AE PC-PM 02	AF PC-PM 03	AG PC-PM 04
Farmakologický ústav	4,00	0	0%	1 473	201%	29,5	20%	30%	33%	37%	74%	42%	46%	47%	106%	1 355 239	101%	-1,3%	-0,8%	0,1%
Ústav patologické fyziologie	7,80	1 786	48%	1 254	88%	145,0	51%	88%	82%	135%	62%	88%	82%	126%	69%	2 447 962	94%	-0,4%	0,3%	-0,7%
Anatomický ústav	4,35	4 018	193%	1 853	233%	148,2	94%	104%	99%	171%	173%	125%	114%	181%	188%	1 534 780	105%	0,6%	0,3%	1,4%
Ústav patologie a mol. medicíny	10,65	2 337	46%	1 432	73%	270,4	70%	122%	94%	62%	63%	103%	89%	64%	66%	3 038 607	85%	-0,4%	-0,8%	-0,8%
Ústav soudního lékařství	4,70	0	0%	636	74%	14,5	9%	33%	34%	35%	27%	50%	42%	47%	39%	1 333 122	85%	-0,9%	-0,6%	-0,8%
Ústav lékařské mikrobiologie	7,85	0	0%	1 220	85%	5,5	2%	68%	50%	31%	29%	72%	60%	43%	43%	2 074 613	79%	-1,2%	-1,2%	-1,1%
Interní klinika	15,30	0	0%	4 612	165%	917,1	165%	68%	74%	70%	110%	94%	100%	97%	124%	5 052 390	99%	-0,1%	-0,1%	1,4%
Ústav ošetrovatelství	4,00	580	30%	1 875	256%	0,0	0%				95%				136%	1 038 288	78%			0,9%
Kardiologická klinika	1,40	0	0%	57	22%	0,0	0%				7%				11%	567 398	121%			-0,6%
Kardiologická klinika	1,10	0	0%	356	177%	0,0	0%				59%				88%	90 350	25%			0,3%
Pediatrická klinika	17,35	20 165	243%	2 929	92%	1941,3	309%	270%	244%	231%	215%	209%	199%	192%	184%	6 361 207	110%	3,5%	2,1%	4,9%
Ústav klin. biochem. a patobioch.	2,20	1 812	172%	641	159%	207,5	260%	115%	117%	133%	197%	126%	109%	118%	188%	887 192	120%	0,1%	0,1%	0,6%
Chirurgická klinika	10,80	0	0%	1 723	87%	33,4	9%	45%	47%	36%	32%	63%	60%	48%	46%	3 158 552	87%	-1,3%	-1,6%	-1,7%
Urologická klinika	3,90	1 796	96%	540	76%	29,0	21%	50%	69%	78%	64%	75%	75%	82%	67%	1 331 034	102%	-0,3%	-0,1%	-0,5%
Klinika dětské chirurgie	6,70	2 101	65%	1 074	88%	62,5	26%	58%	49%	64%	60%	72%	55%	67%	67%	2 372 401	106%	-1,3%	-1,0%	-1,0%
Ortopedická klinika	5,80	1 984	71%	753	71%	29,0	14%	31%	36%	50%	52%	46%	49%	65%	57%	1 828 090	94%	-1,1%	-0,6%	-0,8%
Klinika anesteziologie a resuscitace	3,40	212	13%	980	157%	0,0	0%	67%	78%	86%	57%	88%	100%	110%	82%	1 183 118	104%	-0,1%	0,0%	-0,3%
Gynekologicko-porodnická klinika	11,20	4 413	82%	2 271	111%	150,9	37%	125%	132%	95%	77%	136%	139%	106%	85%	3 998 114	107%	1,4%	0,1%	-0,9%
Klinika gynekologie dětí a dospívajících	2,20	1 067	101%	219	54%	8,2	10%				55%				55%	890 507			-0,9%	-0,5%
Klinika ušní, nosní a krční	5,70	2 160	79%	750	72%	59,5	29%	47%	49%	51%	60%	61%	54%	55%	63%	1 688 097	88%	-0,9%	-0,8%	-0,6%
Oční klinika dětí a dospělých	6,00	0	0%	1 118	102%	35,0	16%	61%	66%	55%	39%	84%	95%	77%	55%	1 811 102	90%	0,3%	-0,4%	-0,8%
Dětská stomatologická klinika	3,10	0	0%	578	102%	11,0	10%	50%	39%	37%	37%	69%	51%	49%	53%	930 967	90%	-0,5%	-0,4%	-0,4%
I. infekční klinika	8,60	567	14%	810	51%	182,2	58%	51%	51%	37%	41%	54%	52%	42%	44%	2 556 514	89%	-1,7%	-1,7%	-1,5%
Dermatovenerologická klinika	4,70	14	1%	615	71%	233,5	137%	70%	93%	104%	70%	95%	96%	100%	70%	1 489 270	95%	-0,4%	-0,1%	-0,4%
Klinika tělovýchovného lékařství	3,60	0	0%	589	89%	20,5	16%	39%	33%	49%	35%	48%	39%	62%	49%	1 140 753	95%	-1,1%	-0,6%	-0,6%
Klinika rehabilitace	7,30	570	16%	1 703	127%	44,7	17%	62%	60%	57%	54%	94%	78%	75%	72%	2 183 977	89%	-0,2%	-0,4%	-0,5%
Klinika dětské neurologie	5,75	8 510	309%	546,5	52%	237,5	114%	144%	130%	117%	158%	114%	112%	102%	132%	2 014 290	105%	0,2%	-0,1%	0,6%
Neurologická klinika dospělých	4,75	1 546	68%	581,5	67%	172,2	100%	129%	103%	80%	78%	115%	96%	78%	75%	1 667 417	105%	-0,1%	-0,5%	-0,5%
Dětská psychiatrická klinika	4,70	1 023	45%	703	82%	80,3	47%	127%	128%	106%	58%	137%	125%	114%	64%	1 759 266	112%	0,5%	-0,1%	-0,9%
Klinika zobrazovacích metod	4,90	1 680	72%	962	107%	125,9	71%	122%	84%	66%	83%	132%	84%	69%	89%	1 629 955	99%	-0,5%	-0,6%	-0,2%
Klinika dětské onkologie	10,45	14 626	292%	778	41%	268,2	71%	132%	109%	140%	135%	133%	101%	122%	111%	4 412 339	126%	-0,3%	-0,2%	-0,6%
Ústav veř. zdrav. a prev. lék.	4,00	5 607	293%	1 125	154%	109,0	75%	70%	77%	142%	174%	85%	84%	159%	169%	1 430 109	107%	-0,2%	0,5%	0,9%
Ústav epidemiologie	2,20	103	10%	330	82%	43,0	54%			69%	49%				57%	775 692		0,0%	-0,6%	-0,4%
Ústav neurověd	2,80	10 679	796%	25	5%	805,0	793%	249%	512%	864%	531%	183%	394%	659%	400%	1 185 609	126%	3,0%	5,9%	2,9%
Ústav fyziologie	8,55	4 882	119%	1 722	110%	679,7	219%	225%	213%	156%	149%	172%	184%	137%	140%	3 267 417	114%	2,5%	1,3%	0,8%
Ústav lék. etiky a hum. zákl. medic.	3,00	0	0%	1 188	216%	31,0	29%	64%	77%	77%	82%	96%	115%	116%	115%	999 104	99%	0,2%	0,2%	0,2%
Ústav lékařské chemie a biochemie	10,40	5 541	111%	2 490	131%	113,5	30%	126%	107%	103%	91%	119%	107%	104%	101%	3 715 610	107%	0,2%	-0,1%	-0,2%
Ústav biofyziky	4,30	1 662	81%	950	121%	215,9	139%	29%	38%	38%	113%	44%	50%	46%	115%	1 271 966	88%	-0,8%	-0,3%	0,4%
Ústav histologie a embryologie	6,90	0	0%	1 277	101%	103,9	42%	93%	55%	58%	48%	102%	67%	74%	61%	1 907 291	83%	-0,7%	-0,5%	-0,6%
Ústav biologie a lékařské genetiky	11,20	11 815	220%	1 845	90%	1 166,7	287%	177%	218%	219%	199%	135%	185%	184%	172%	4 053 529	108%	3,0%	3,5%	2,7%
Ústav imunologie	6,10	12 005	411%	714	64%	533,3	241%	255%	224%	239%	239%	177%	183%	194%	195%	2 556 406	125%	1,5%	1,4%	1,6%
Klinika nukleární medicíny a endokr.	2,40	0	0%	360	82%	133,8	154%	52%	56%	61%	79%	73%	59%	61%	79%	906 213	113%	-0,6%	-0,4%	-0,3%
Pneumologická klinika	3,30	0	0%	287	47%	27,4	23%				23%				29%	1 043 144	94%			-0,8%
Ústav lékařské informatiky	5,00	1 370	57%	492	54%	159,0	88%	34%	65%	69%	66%	43%	58%	70%	63%	1 565 333	94%	-0,6%	-0,4%	-0,6%
Součet	264,40	126 631		48 437		9583,6										88 504 334				

Fakultní zprávy

Prezident jmenoval nové rektory

zdroj: www.cuni.cz

Prof. Václav Hampl byl 23. 1. 2006 slavnostně jmenován novým rektorem Univerzity Karlovy. Do funkce, které se oficiálně ujme 1. února, jej uvedl prezident Václav Klaus. Třiačtyřicetiletý prof. Hampl je nejmladším z nově jmenovaných rektorů, spolu s ostatními třinácti bude poprvé funkci zastávat čtyři namísto tří let. Celkem devět z nově jmenovaných rektorů bylo do funkce navrženo poprvé.

Nově zvolení rektori:

- prof. PhDr. Václav Cejpek, Janáčkova akademie múzických umění v Brně
- prof. Ing. Tomáš Čermák, CSc., VŠB – Technická univerzita Ostrava
- prof. RNDr. Lubomír Dvořák, CSc., Univerzita Palackého v Olomouci
- prof. Ing. Richard Hindls, CSc., Vysoká škola ekonomická v Praze
- prof. Ing. Jaroslav Hlušek, CSc., Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně
- prof. Ing. Václav Havlíček, CSc., České vysoké učení technické v Praze
- prof. Ing. Jan Hron, DrSc., dr.h.c., Česká zemědělská univerzita v Praze

- prof. RNDr. Václav Hampl, DrSc., Univerzita Karlova v Praze
- prof. akademický malíř, Boris Jirků, Vysoká škola umělecko – průmyslová v Praze
- prof. Ing. Vojtěch Konopa, CSc., Technická univerzita v Liberci
- prof. Ing. Jiří Málek, DrSc., Univerzita Pardubice

– prof. Ing. Karel Rais, CSc., MBA,
Vysoké učení technické v Brně

– prof. akademický malíř Jiří Sopko,
Akademie výtvarných umění v Praze

– prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc.,
Veterinární a farm. univerzita Brno

Přečetli jsme za vás

Nejsem revolucionář

zdroj: www.cuni.cz

LIDOVÉ NOVINY

Lidové noviny - 23. ledna 2006 jmenoval prezident rektory čtrnácti vysokých škol. Je mezi nimi i Václav Hampl, který vystřídává na Karlově univerzitě Ivana Wilhelma.

LN: Co si ve strukturovaném životopise budoucího rektora naší nejstarší univerzity nepřčteme?

Nevím, co chcete vědět. Třeba že jsem z pěti dětí?

LN: To u nás není běžné. Čím byla maminka?

Učila španělštinu. Většinou po večerech v jazykové škole. Při tom stačila rodinu zvládat.

LN: Dal se ještě někdo z vašich sourozenců na akademickou dráhu?

Ne. Já se po maturitě začátkem osmdesátých let hlásil na přírodovědeckou fakultu obor biologie. To byla tehdy škola, kam se nedostávalo lehce. Dost

jsem se bál, že bez politických konexí nebudu mít šanci. Nervózně jsem si tehdy zjišťoval, jestli se třeba na medicínu, která taky přicházela v úvahu, nehlásilo méně lidí. Hlásilo, ale mně se již nepodařilo přesunout přihlášku. Nakonec mě ale i bez konexí vzali.

LN: Dneska, když je možné podávat víc přihlášek, by pro vás byla situace asi jednodušší...

Bezpochyby. Určitě bych si jich v dnešní době podal několik a mezi tím by byly i lékařské fakulty. Ostatně na jedné dnes učím.

LN: Specializoval jste se na fyziologii...

Ano, to byl takový komorní obor v rámci obecné biologie. Nakonec jsem nastoupil i aspiranturu.

LN: Nenutili vás vstoupit do KSČ?

Tuhle věc naštěstí odstínil můj školitel. Uložili mu, aby na mne působil, protože než aspiranturu dodělám, musím v té straně být. Ale on mi to neřekl a zřejmě doufal ve změnu. Že bych měl vstoupit do strany, vyšlo najevo, až když jsem měl hotovou disertační práci a chystal se k obhajobě. To bylo někdy v září nebo v říjnu 1989. Tehdy mi to řekli dost natvrdo. Buď zažádám o vstup do komunistické strany, nebo aspirantura nebude.

LN: Jak jste se rozhodl?

Myslel jsem, že budu muset aspiranturu zanechat. Jiná možnost pro mě nepadala v úvahu také kvůli rodinnému prostředí. Tatínek byl hned po osmačtyřicátém roce dokonce ve vězení. Ale naštěstí jsem nemusel svoji

vědeckou kariéru obětovat, protože režim už končil.

LN: Jak hodnotíte ty, kteří podleli a do strany vstoupili?

Nepovažuji tak docela za svou zásluhu, že bych přes takovou věc nešel. Moji rodiče mi už v dětství vysvětlili, o co jde. Mnozí jiní vyrůstali v opačném působení a museli si tu věc vyřešit časem sami. Znáám některé, kteří byli ochotni do KSČ jít, a přesto byli podle mého názoru kvalitními lidmi. Přirozeně zdaleka ne všichni.

LN: V roce 1990 jste získal stipendium pro výzkumnou práci na Minnesotské univerzitě v USA.

Ano, šlo o Prosek Fellowship neboli Proškovo stipendium, určené pro někoho, kdo dělá biomedicínu a je z Česka. To na mne krásně sedlo. Odjel jsem do Států a strávil tam nakonec pět let.

LN: To jste byl ještě svobodný?

Nikoliv. Měl jsem ženu a dvouletého syna. V propozicích z Minnesoty bylo upozornění, že suma nepostačí na to, aby stipendista mohl přijet i s rodinou. Já to přesto udělal a při určité skromnosti jsme to zvládli.

LN: Všiml jste si tehdy rozdílů mezi tamní univerzitou a Univerzitou Karlovou?

Tenkrát ten rozdíl byl veliký. Dneska převládají spíše podobnosti. Já se ovšem účastnil daleko víc výzkumu než klasického pregraduálního vzdělávacího procesu. Moje žena naproti tomu nějaké studium na Minnesotské univerzitě sama zažila. Vnímám jsem, že

tam téměř neznají ústní zkoušení, na všechno se píší testy a součástí studia je také hodně esejí. Na pregraduální čili bakalářské úrovni se studenti s profesory příliš nevidí. Profesor napíše tlustou učebnici, kterou všichni mají a pečlivě ji studují, výuku ale vedou zejména doktorandi. Naopak na postgraduální úrovni je student s profesorem skoro v kolegiálním vztahu, pobývají často v jedné laboratoři nebo v jedné kanceláři.

LN: Zkoušel jste už tehdy porovnávat role rektora?

Tehdy ne, ale v zásadě lze říct, že v USA jsou profesionální rektori (tam se jim říká prezidenti), kteří rotují po univerzitách víceméně podle pravidel nabídky a poptávky. Nevolí je akademický sbor, ale vybírá správní rada školy.

LN: Měl jste v Americe pocit, že vás Univerzita Karlova připravila ve vašem oboru dobře?

Ano. Necítil jsem žádnou nedostatečnost.

LN: Máte pak nějaké vysvětlení pro fakt, že se naše univerzity, včetně té Karlovy, neumísťují ve světových žebříčcích úspěšnosti nijak dobře?

Já vím o dvou žebříčcích, jeden vydává Šanghajská univerzita a druhý časopis The Times. Ten první řadí první stovku nejlepších jmenovitě, další místa pak uvádí souborně po stovkách. Univerzita Karlova je ve třetí stovce, myslím

že z celkem pěti set sledovaných. Ani v žebříčku The Times, který staví hlavně na referencích známých osobností, nezáříme. Podle mého je to ale ovlivněno tím, že se hodně staví na přírodních vědách a citacích právě v přírodovědeckých vědeckých časopisech. Roli hraje i počet Nobelových cen, které jsou ale zase většinou z oboru přírodních věd. Přitom na Univerzitě Karlově jsou významně zastoupeny humanitní obory. Z tradice.

LN: Budete jako rektor něco zásadně měnit?

Já nejsem revolucionář. Rozhodně míním stavět na pozitivě, která jsou k dispozici. Chci zesílit úsilí, aby univerzita byla nejen prestižní výukovou institucí, ale také prestižním vědeckým pracovištěm. Je také třeba řešit narázou záležitost větší prostupnosti studia, aby Univerzita Karlova fungovala víc jako celek než jako soustava nezávislých fakult.

LN: Aby si studenti mohli zapisovat předměty na různých fakultách? Nejen na své domovské?

Ano. Ono je to de facto možné už teď, ale nikoliv úplně snadné. Někteří studenti to využívají, ale aby se taková možnost sama nabízela, to ne. Přitom právě obrovské oborové rozpětí je na škole bezesporu zajímavé.

LN: V čem je podle vás v tomto případě problém?

Existují nejasnosti, zda je možné započítávat studium na jiné než na domovské fakultě do studijních povinností potřebných k získání předepsaného počtu kreditů. Zatím se to dělá spíše pouze jako cosi navíc. Dořešit je třeba také ekonomické aspekty. Zatím je to tak, že pokud by některá fakulta učila větší množství studentů z jiných fakult, mohla by na tom být finančně hůř než jiné.

LN: Nebylo by dobré uvolnit podmínky pro výběr oborů tak, aby studenti nebyli tolik vázáni danými kombinacemi, jako je třeba filologie - hebraistika a podobně?

Se současným zaváděním celouniverzitního kreditního systému bude jistě možné v tomto ohledu něco udělat. Na druhé straně v tom univerzita nemá úplně volné ruce, protože jednotlivá studia jsou v současnosti akreditovaná Akreditační komisí, jmenovanou vládou. Ovšemže akreditace lze přepracovat a dát znovu k posouzení. Proces ale není jednoduchý.

LN: Musíte se řízení školy učit, nebo vám pomůže fakt, že jste byl několik let předsedou Akademického senátu UK?

To je pro rektora užitečná zkušenost. Určitě ji využiji.

LN: Počítáte s tím, že můžete kvůli nové funkci stagnovat v oboru fyziologa?

S tím počítat musím, nicméně přednášet úplně nepřestanu.

LN: Čím se vlastně konkrétně jako fyziolog zabýváte?

Prouděním krve v plicích a v placentě. Zejména placenta byla z tohoto hlediska dost málo zmapovaná. Přitom je to zajímavé. V jiných orgánech bývá běžné, že když se omezí přísun krve, cévy se rozšiřují. V placentě je to přesně naopak a může to mít významné důsledky.

LN: Kolik máte dětí?

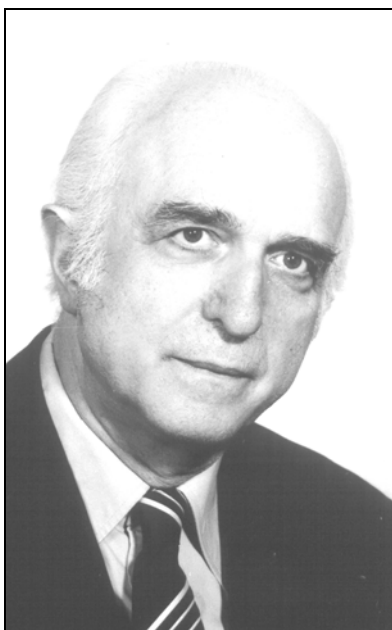
Tři. Nejstarší, syn, je na gymnáziu. Děvčata jsou mladší.

Osobnosti fakulty

Zemřel profesor MUDr. Vladimír Fuchs, DrSc.

prof. MUDr. Jan Hořejší, DrSc.

přednosta Kliniky gynekologie dětí a dospívajících UK 2. LF a FN Motol

Dne 18. srpna zemřel ve věku 83 let profesor MUDr. Vladimír Fuchs, DrSc., velká postava oboru gynekologie a zejména porodnictví. Profesora Fuchse všichni považujeme za jednoho ze zakladatelů české perinatologie, věnoval se toxoplasmóze a jiným infekčním nemocím v těhotenství, pozdní gestóze, těhotenským hepatopatiím a konečně imunologii těhotenství.

Vladimír Fuchs byl nesmírně pilným a trpělivým člověkem. Lze o něm říci, že byl po celý život pronásledován nepřízními: za války koncentrační tábor, po ukončení medicínských studií nucené povolání k trvalé vojenské službě, když se z ní vyprostil přešel na kliniku do Londýnské. Tam opět trpěl nepřízní tehdejšího vedení nemocnice i fakulty: obhajoby jeho kandidátské i doktorské disertace byly do nekonečně odkládány, habilitovat nesměl, protože nebyl straník. Teprve děkan profesor Havlík Vladimíra Fuchse habilitoval v r. 1981. Bylo velkou nespravedlností, že po sametové revoluci byl titulu docenta dosti drsně zbaven a musel znovu habilitovat v r. 1991.

V zápětí nato v roce 1992, tři dny po jeho 70. narozeninách, proběhlo jmenovací řízení profesorem. Ani to však nešlo hladce: v důsledku státoprávních změn totiž musel na jmenování profesorem gynekologie a porodnictví čekat až do r. 1994.

Stěhování kliniky z pěkné Londýnské do provizoria ve starém Motole bylo pro Fuchse velkým stresem se zdravotními důsledky, ale i to překonal a po přestěhování do krásné nové budovy denně na kliniku docházel, psal, publikoval, přednášel medikům i zkoušel státní zkoušky. Pro nás všechny byl vlídným přítelem, nikoho, kdo se přišel poradit, neoslyšel, všichni jsme ho rádi vídali. V poslední době byl těžce nemocen, byl závislý na dialýze, ale jeho svěží duch kontrastoval s jeho nemocnou tělesnou schránkou.

Zmínil jsem se o nepřízních, které profesora Fuchse celý život pronásledovaly proto, abych poukázal na jeho pokoru a trpělivost, s nimiž je překonával – i v tom nám všem byl obdivuhodným příkladem. Byl nadšeným učitelem a více než 40 let působil na naší fakultě, velmi si vážil svého svazku s ní a s celou Alma Mater.

Budeme na něj s láskou vzpomínat.

Jan Hořejší

V listopadovém čísle Pelikána roku 1999 jsme otiskli rozhovor s panem profesorem s názvem Listopadové interview, kde vzpomíná na začátky své kariéry a další svůj osud v medicínském oboru. Při příležitosti jeho úmrtí jej znovu otiskujeme. Doufáme, že vás jeho vyprávění podobně pohladí po duši jako nás, když jsme s ním před sedmi lety s paní profesorkou Tomášovou rozprávěly.

Redakce

Pan profesor MUDr. Vladimír Fuchs, DrSc. se zapsal mnoha generacím studentům 2. LF UK nesmazatelně do paměti – svým vřelým zájmem o gynekologii a porodnictví demonstrovaným při přednáškách z tohoto oboru, ale i příkladným etickým vztahem k nemocné ženě nebo matce novorozенého dítěte, při stážích z tohoto oboru.

V roce 1945 se zapsal ke studiu všeobecného lékařství na UK a už v červnu téhož roku zahájil studia, ale s nedostatkem českých učebnic a vhodných studijních textů, v provizorních posluchárnách a v mnohdy válkou zničených klinikách. Zájem o studium, tolik let inhibované válkou, dokázal využít tím, že "famulusoval" u význačného profesora Šikla, navštěvoval přednášky z různých oborů, takže ve zkráceném studijním období byl promován již v říjnu 1949.

Pan profesor Fuchs věrně plnil Hippokratovu přísahu: pomáhal nemocným, rozvíjel své nadání a schopnosti, předával své zkušenosti studentům i vědecké veřejnosti (publikoval 4 základní knihy v oboru gynekologie a více než 360 publikací) a stále pracuje jako profesor naší fakulty.

Prof. RNDr. H. Tomášová, DrSc.

Položily jsme panu profesoru u příležitosti 50. výročí jeho promoce několik otázek, na které nám ochotně odpovídal:

Dříve, než bych mohl srozumitelně odpovídat na jednotlivé otázky, měl bych se zmínit o podstatných změnách, kterými procházela za mého života naše vlast v průběhu své složité a pohnuté existence.

Narodil jsem se v roce 1922, tedy necelé čtyři roky od získání nové samostatnosti po 300 letech, a od vzniku

Československé republiky. Tento obdivuhodný státní útvar vedl své občany v demokratickém a sociálním duchu, a v průběhu dvacátých let se zařadil mezi hospodářsky nejvyspělejší země. To vše navzdory létům těžké krize, která postihla celý svět s kapitalistickým systémem. K velkým slabinám naší země náležela již její poloha ve střední Evropě mezi Východem a Západem, demokratické zřízení mezi velkými státy s postupnými antidemokratickými systémy a složení obyvatelstva s velmi početnými menšinami. Z nich právě ty největší podlely nenávisťným tažením proti Československé republice. Na podzim roku 1939 byly násilím odtrženy pohraniční oblasti v Čechách a na Moravě s převážně německým obyvatelstvem, když se před tím německé a slovenské politické vedení dohodlo o odtržení a osamostatnění Slovenska.

Tyto tragické události hluboce otráslы většinou českého národa, která přijala ideály demokracie, svobody a masarykovských zásad mravnosti a poctivosti za své životní krédo. Zatím co německá tajná policie zahájila ihned po okupaci pronásledování údajných nepřátel se zvláštním zaměřením proti inteligenci, mnoho našich spoluobčanů - pokud to bylo ještě možné - opouštělo svoji vlast do emigrace a k účasti na zahraničním odboji.

Obzvláštní nenávisť nacistických okupantů se "těšili" čeští studenti. Mezi první oběti, popravené 17. listopadu 1939, patřili právě vysokoškolští studenti. Vysoké školy byly uzavřeny - údajně na tři roky - avšak nikdy za německé okupace již otevřeny nebyly. Stovky studentů byly pozatýkány a odvezeny do německých koncentračních táborů.

Naše osudy v průběhu 2. světové války v okupovaném "Protektorátu Čechy a Morava" nejsou ovšem tématem mého článku. Jen bych v dalším poznamenal, že jsem začal studovat na Lékařské fakultě Karlovy univerzity v Praze hned začátkem června 1945, se ztrátou čtyř let od maturity v roce 1941.

Nyní bych se vrátil k první otázce.

Pane profesore, celý život jste věnoval péči o těhotné ženy a matky. Ovlivnil Vás některý z profesorů již během studia nebo Vás zájem o tento obor se projevil později?

Naše nadšení v roce 1945 ze znovu získané svobody, samostatnosti a možnosti studia na vysoké škole bylo nezměrné. Potíží ovšem bylo také mnoho - ale ty jsme překonávali snadno s vidinou nového smysluplného života. Tehdy jsem se naučil jednomu z nejdůležitějších životních postupu - ze slabin vytvářet přednosti. Když těsně po válce nebyly vhodné učebnice, podařilo se mi sehnat knihy německé a zvláště anglo-americké v rámci "Světové studentské pomoci". To mi během doby umožnilo číst odbornou literaturu v těchto - i dalších - jazycích a později si psát i přednášet vědecké práce i diskutovat na zahraničních a mezinárodních kongresech a sympoziích.

Jako studenti jsme měli štěstí, že k našim učitelům patřili někteří profesoři a docenti, kteří vedle své dokonale zvládnuté profese projevovali i význačné lidské vlastnosti. Mezi takové výrazné osobnosti patřil profesor Šíkl, u něhož jsem při studiu pracoval jako "fiškus" a později jako pomocná vědecká síla přes dva roky. Dokonce mi nabídl asistentské místo po dostudování, ale mne více přitahovala klinická práce, z oborů pak gynekologie a s porodnictvím a pediatrie. Ke svým učitelům jsme měli ve velké většině značnou úctu, ať již to byl profesor Jirásek, Kurz, Hynek, Kostečka a jiní - všechny ani nemohu vyjmenovat. Porodnictví a gynekologii nám přednášel profesor Peter, navíc velmi vzdělaný obdivovatel přírody i výtvarného umění a hudby. Během studia na nás působil velmi přísným dojmem, ale když jsem později přišel na jeho kliniku do Londýnské ulice, poznal jsem v něm člověka laskavého, zaujatého též pro vědeckou práci, s nímž jsme si dobře rozuměli. Před tím mne však "Osud zavál" na Gynekologickou a porodnickou kliniku v Hradci Králové, kde prof. Pazourek mě svým vzorem i osobním přístupem umožnil přerod z více méně prakticky zaměřeného sekundáře z okresní nemocnice v klinického pracovníka. Učil jsem se také

"vybrušovat" český jazyk v mých prvních vědeckých publikacích a vyjadřovat se přitom stručně a logicky. Byl výborným klinikem, skvělým přednášečem a nepřekonatelným operátorem. Připadal mi jen velmi uzavřený i když se někdy "mezi čtyřma očima" dovedl poutavě rozprávět. Až později - opět v Praze - jsem se dozvěděl, že po válce utrpěl velkou osobní křivdu a že ani v této době po osvobození nebyly mezilidské vztahy vždy čisté a příkladné.

Po skončení studia jste hledal pracovní místo. Myslíte si, že toto období bylo stejně obtížné jako dnes?

K zodpovězení této otázky se musím opět vrátit k osudovým změnám v naší historii po 2. světové válce. Věřili jsme tehdy poněkud pošetile, že s porážkou Německa a jeho spojenců se opět navrátí poměry a ideály první republiky a zdánlivě se tak stalo obnovením Československé republiky. Již během prvních poválečných let se projevoval v politice jasně i poloskrýtě mocenský vliv Moskvy s vyvrcholením v roce 1948 v únorovém uchopení moci Komunistickou stranou. Velmi rychle se přetvářela i struktura zdravotnictví a školství, jejichž vedení se zcela ocitlo v rukou nové státní moci. V jednom nám jako absolventům studia byla zdánlivě usnadněna starost o první popromoční umístění: pracovní místa nám byla prostě přidělena "podle potřeb společnosti". A nyní konkrétně k té ušetřené starosti. Nemalá část našich kolegů a kolegyn dostala umístěnku na Slovensko. Kdo měl relativní štěstí, nastoupil do nemocnice; někteří se však dostali do východní části země, kam slovenští kolegové, kteří mohli po celou válku studovat, odmítali nastoupit. Já jsem "měl štěstí": jako účastník II. národního odboje a po dobu jednoho roku vězeň koncentračního tábora, jsem byl přidělen do nemocnice ve Slaném, kde jsem začal pracovat na gynekologickém a porodnickém oddělení. Příležitost k práci jsem měl neomezenou: p. primář, který byl současně také ředitelem nemocnice a zpočátku mohl ještě vykonávat v odpoledních hodinách soukromou praxi, mohl se spoléhat na své dva sekundáře. Bohužel, starší kolega nedlouho po mém nástupu onemocněl

komplikovaným zánětem plic s dlouhodobou neschopností. Jako jediný lékař na oddělení jsem musel po řadu měsíců být trvale ve službě, ve dne, v noci i o svátcích. Všechny urgency vedení nemocnice o lékařskou výpomoc v Praze na Krajském národním výboru byly odmítány s poukazem, že "lékaři nejsou". Teprve uzdravení kolegy a povolání na zkrácenou vojenskou službu mi umožnily, abych se po řadě měsíců dostal na pár dní domů. Když jsem se po skončení vojenské služby vrátil do svého milého zaměstnání, dlouho jsem se neradoval. Za krátký čas jsem dostal další "přidělení" - povolání na vyjimečné vojenské cvičení bez časového omezení. Snahy nemocničního vedení o vyreklamování byly nejen ruče odmítnuty, ale byly ještě navíc doprovázeny poznámkou o "nedostatečném politickém uvědomění", vzhledem k urychlenému rozšiřování a dobudování armády. Nakonec i to dopadlo pro mne dobře; po roce působení u útvaru se mi podařilo dostat se na Gynekologickou a porodnickou kliniku VLA (Vojenská lékařská akademie) v Hradci Králové, vedené prof. Pazourkem.

Ještě bych měl malou poznámku k nesčetnému počtu přesčasových hodin. V té době a pak ještě po řadu let, nebyly noční a sváteční služby placeny s odůvodněním, že jde o služby pohotovostní a tedy bez nároku na zaplacení. Po delší době se pánové na Ministerstvu zdravotnictví přece jen trochu umoudřili a začali platit služby "paušálem". Ten činil na neoperačních oborech 16,-Kčs za noční služby, na operačních oborech 25,-Kčs - brutto! Tak jsem si přišel např. za císařský řez v noci v průměru na 1,-Kčs!

Za padesát let došlo ve vašem oboru k pronikavým změnám v péči o matku a dítě. Které významné organizační a vědecké přístupy k matce a novorozenci umožnily snížit mortalitu a morbiditu?

Jak jsem se již zmínil, znamenal můj příchod na kliniku prof. Pazourka v Hradci Králové výrazný obrat v mé odborné práci a v dalším vzdělávání. Bohužel jsem musel po dvou letech žádat o přeložení do Ústřední vojenské nemocnice v Praze, abych mohl být

nablízku mé mamince, umírající na zhoubný nádor. I na vojně jsem měl občas štěstí na slušné a chápající nadřízení. Přeložení bylo rychle vyřízeno a mohl jsem záhy poznat dalšího vzácného člověka, plk. Dr. Kodíčka, jako svého nového přednostu; dobře jsem si rozuměli. Naproti tomu jsme si vůbec nerozuměli s politrukem a tak bylo pro mne vysvobozením, když bylo ženské oddělení ÚVN zrušeno a lékaři byli propuštěni do civilu. Zde už umístěnky neplatily, zato politický vliv zlých lidí ano. A tak jsem po téměř tříměsíční nezaměstnanosti vyhrál konkurz a byl přijat na Gynekologicko-porodnickou kliniku v Londýnské ulici v Praze 2, vedenou prof. Peterem. Zde jsem působil téměř čtyřicet let a mohl jsem svými výzkumnými pracemi i klinickou činností pracovat na novém směru v porodnictví - perinatologii.

Prof. Peter nejen oceňoval po mém příchodu na svoji kliniku moji klinickou práci, ale také velmi vítal moje zanícení a lásku k vědecké činnosti. Seznámil mne také se svým přítelem, akademikem Jirovcem, s nímž a s jeho spolupracovníky - jsem se zpočátku věnoval klinickému výzkumu vlivu (latentní) toxoplazmózy v těhotenství. Nově zvolené postupy a studia dynamiky onemocnění získaly uznání u nás a hlavně v cizině, kam jsem byl také zván na přednášky a kongresy. Když mi tehdejší úřady nedovolovaly vyjet do ciziny, navštěvovali mne na klinice četní odborníci hlavně ze západních zemí a od roku 1965 jsem mohl vyjždět a přednášet alespoň v "socialistických" státech. Nicméně obhajoba mé kandidátské dizertace "Vliv latentní toxoplazmózy v těhotenství" my byla povolena až na samém sklonku čtyřletého čekání. Tato práce byla přijata a schválena všemi hlasy vědecké komise.

Ke své práci o toxoplazmóze jsem s podporou prof. Petera otevřel poradnu pro těhotné s různými poruchami a chorobami v těhotenství. Tato poradna rychle se rozšiřující a zvyšující péči o patologická těhotenství byla z "moci úřední" uzavřena, neboť jeden z horlivých soudruhů nemohl pochopit, že by se někdo nezištně staral

o další pacientky, když má klinické práce dost.

V roce 1966 náhle zemřel prof. Peter a po určité době byl jmenován novým přednostou kliniky prof. Kotásek. Ten si dal ode mne vysvětlit zásady péče o "ohrožená-riziková těhotenství" a poskytl mi plnou podporu a politickou ochranu k další práci. Mohl jsem znovu otevřít poradnu pro těhotné s různými poruchami a nemocemi a krátce nato i speciální oddělení pro takto postižené pacientky. Vedl jsem je až do uzavření kliniky v Londýnské ulici v roce 1995 s přestěhováním do Motola.

Nové pojetí péče o ohrožená těhotenství navazovalo na průkopnickou práci prof. Salinga v Německu od šedesátých let, jehož hlavními zásadami byla myšlenka jednoty matky a plodu, úzká spolupráce s pediatrem-neonatologem rozsáhlá a hluboká prevence poškození matky a plodu. Patřila k ní identifikace nejen již samého onemocnění, ale také tzv. rizikových faktorů, jež by tato poškození mohly předpovídat. Naše výzkumné i pracovní postupy jsme formulovali s doc. Dr. Mydlilem z FNM a prof. Kotásek je přečetl na Vědecké konferenci v říjnu 1970. Tento směr se stal vedle dětské gynekologie hlavní náplní naší výzkumné práce na klinice FNM v Londýnské ulici a rychle se rozšířil na další pracoviště v ČSR i v dalších státech. Díky úzké spolupráci porodníků-perinatologů a pediatrů-neonatologů v další součinnosti s genetikou (dr. Macek a další) i s řadou dalších oborů teoretických i klinických, změnilo se dosavadní porodnictví. Obohatilo se o perinatologii a o její nové diagnostické metody, splynulo s ní a dosáhlo velkých úspěchů. Zatím co mateřská úmrtnost v souvislosti s těhotenstvím poklesla na zcela vyjimečné minimum, snížila se perinatální úmrtnost plodů a novorozenců z poválečných počtů na jednu desetinu! (Z 50% na 5%) A značně poklesla i perinatální morbidita. Mimo to velké většině žen s různými chorobnými stavy, dříve namnoze neslučitelnými s těhotenstvím, bylo dopřáno bezpečně donosit a porodit zdravé dítě. Výtečné neonatologické výsledky umožnily mimo

jiné posunout hranici předčasného porodu ze 27. týdne v "klasickém" porodnictví na dokončený 22. týden a neobyčejně zvýšit možnost přežití i dalšího vývoje silně nezralým novorozencům.

Napsal jste řadu knih a vědeckých pojednání. Byl jste vždy řešitelem zajímavých grantových úkolů. Můžete doporučit našim studentům účast na řešení grantových úkolů už během studia?

Odpověď na tuto otázku není jednoduchá a myslím, že převládá oficiální mínění o užitečnosti této spoluúčasti. Lituji, že můj názor není zcela souhlasný. Studium lékařství je velmi náročné a je důležité spojovat vysoké požadavky na zvládnutí nesmírného množství odborných informací s prak-

tickými poznatky u lůžka nemocného, v ambulancích a v laboratořích. Těmto úkolům musí student věnovat všechny svůj čas a všechny svoje schopnosti, nemá-li po promoci dospět konomu trpkému konstatování: vím, že nic nevím. Teprve až mladý lékař zvládne základní klinickou praxi, doplňovanou trvalým dalším studiem, věnuje určitý čas i práci v laboratořích, pak bude připraven k možnosti samostatné vědecké práce, pokud k ní bude mít vztah a náklonnost. Byl jsem po řadu let vedoucím vědeckého kroužku mediků. Někteří z nich se poctivě snažili účinně spolupracovat, ale nevím, jestli se později také věnovali vědecké práci. Medicína si žádá nekompromisně celého člověka, ale věda je ještě náročnější. Vyžaduje mít schopnost fantazie, ne-

úměrné pile a vytrvalosti a stálého studia nejnovějších poznatků. Nadto - což je nutné konstatovat, zvláště při dnešních pekuniárních požadavcích - nikdo z ní materiálně nezbohatne. A obohacení ducha a osobnosti a pocit štěstí z vlastního přispění několika kaménky do složité mozaiky lidského vědění a poznání nemají dnes onen patřičný lesk a zář.

Děkuji, pane profesore, za vaše laskavá slova a za vyprávění, nepostrádající tu pověstnou kapku lidství, jež z člověka tvoří osobnost, která dokáže oslovit ostatní.

(Otázky položily prof. RNDr. H. Tomášová, DrSc., Ing. M. Cipryanová)

Publikační činnost

Abstrakta

J-Invasive-Cardiol. 2006 Jan; 18(1): E76-7; ISSN: 1557-2501

Double-catheter technique for catheterization of the left coronary artery in a patient with an ascending aorta aneurysm.

Veselka, -J; Zemanek, -D

Department of Cardiology, University Hospital Motol, Prague, Czech Republic.

We describe our experience performing cardiac catheterization of the left coronary artery in a patient with an aneurysm of the ascending aorta using a double-catheter technique. A 7 Fr guiding catheter was advanced into the aortic root and a longer multipurpose diagnostic catheter was passed through the guiding catheter, which enabled the extension of the whole catheter system. In addition, this technique allowed us to reach the ostium of the left coronary artery and perform coronary angiography.

J-Clin-Virol. 2006 Jan; 35(1): 33-40; ISSN: 1386-6532

Longitudinal observation of enterovirus and adenovirus in stool samples from Norwegian infants with the highest genetic risk of type 1 diabetes.

Cinek, -O; Witso, -E; Jeansson, -S; Rasmussen, -T; Drevinek, -P; Wetlesen, -T; Vavrínek, -J; Grinde, -B; Ronningen, -K-S

Motol University Hospital, Charles University Prague, V Uvalu 85, CZ-150 06 Praha 5, The Czech Republic.

BACKGROUND: Enterovirus and adenovirus are common in infancy, causing mostly asymptomatic infections. However, even an asymptomatic infection may be associated with increased risk of development of certain chronic non-infectious diseases, as has been suggested for enterovirus and type 1 diabetes. Data on occurrence and course of the infections in infancy are therefore important for designing

effective approaches towards study of the association.

OBJECTIVES: To estimate the frequency of enterovirus and adenovirus infections in Norwegian infants, to evaluate the duration of the infections, to investigate their association with symptoms, and to establish a robust procedure that will be used to study the association between these viruses and the development of auto-immunity leading to type 1 diabetes.

STUDY DESIGN: Parents of infants, recruited for a study on environmental triggers of type 1 diabetes, submitted monthly samples of infant faeces, as well as information on symptoms of infection. The samples were analysed for enterovirus and adenovirus using quantitative real-time PCR, and enterovirus-positive samples were sequenced.

RESULTS: Enteroviruses were found in 142/1255 (11.3%), and adenoviruses in 138/1255 (11.0%) of stool sam-

ples. Approximately half of the infants were exposed to these viruses at least once during the first year of observation (period 3-14 months of age). The presence of adenovirus was associated with fever and with symptoms of cold but not with diarrhoea and vomiting. The enterovirus positivity was not associated with any symptoms. **CONCLUSIONS:** The prevalence of enterovirus and adenovirus in longitudinally obtained faecal samples from infants is sufficiently high to enable studies of their association with chronic diseases. The present protocol for evaluating exposure to these viruses is well suited for large-scale efforts aimed at assessing possible long-term consequences, particularly in relation to type 1 diabetes.

Transplant-Proc. 2005 Dec; 37(10): 4282-3; ISSN: 0041-1345

Proteinuria in children after renal transplantation.

Seeman,-T; Simkova,-E; Kreisinger,-J; Vondrak,-K; Dusek,-J; Dvorak,-P; Janda,-J

From the Department of Pediatrics, University Hospital Motol, Prague, Czech Republic.

Proteinuria is associated with poor long-term allograft as well as patient survival among adults after renal transplantation. In children, there are no studies focusing primarily on post-transplant proteinuria. The aim of this cross-sectional study was to investigate the prevalence of and possible risk factors associated with proteinuria. Thirty-three children (mean age of 13.7 +/- 4.3 years; mean time after renal transplantation = 2.3 +/- 2.2 years) were eligible for the study. There was an 82% prevalence of proteinuria (≥ 96 mg/m(2)/d) with nephrotic range proteinuria (≥ 960 mg/m(2)/d) in 12% of children. The mean urinary protein excretion was 256 +/- 299 mg/m(2)/d (range = 47 to 1264). Children with hypertension, as defined by ambulatory blood pressure monitoring, showed significantly higher proteinuria than normotensive children (382 +/- 435 vs 163 +/- 79 mg/m(2)/d, $P < .05$). Children with a history of a previous acute rejection

episode showed significantly higher proteinuria than children who never had an episode (416 +/- 445 vs 165 +/- 91 mg/m(2)/d, $P < .05$). Children with proteinuria did not show statistically different graft function than children without proteinuria. No statistically significant correlation was observed between proteinuria and ambulatory blood pressure values or graft function. In conclusion, proteinuria is a frequent finding also in children after renal transplantation; it is associated with hypertension and a history of rejection episodes.

Eur-J-Pediatr. 2006 Feb; 165(2): 114-9; ISSN: 0340-6199

Absence of breast-feeding is associated with the risk of type 1 diabetes: a case-control study in a population with rapidly increasing incidence.

Malcova,-H; Sumnik,-Z; Drevinek,-P; Venhacova,-J; Lebl,-J; Cinek,-O

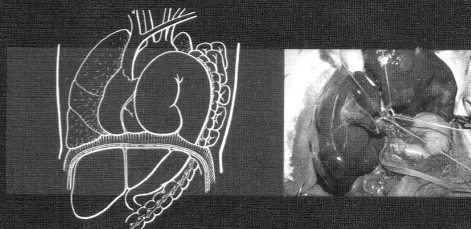
Department of Paediatrics, Motol University Hospital, Charles University, V Uvalu 84, 150 06, Prague 5, Czech Republic,

There are indications that the effect of environmental factors on the risk of type 1 diabetes mellitus (T1DM) is increasing over time. This can be documented by the rapid increase of T1DM incidence in genetically stable populations. Our aim was to study an association of T1DM with the variable factors of the perinatal period and of early infancy, using data from children born over a period of changing exposure to some of the studied factors. A case-control dataset was analysed, consisting of 868 diabetic children and 1,466 anonymous controls, mostly schoolmates of the children with T1DM. The data were collected using structured questionnaires completed by parents. After performing univariate analyses, the associations were analysed using multiple logistic regression adjusted for potential confounders, including the year of birth. The risk of T1DM decreased with increasing duration of breast-feeding, while no breast-feeding was associated with an increased T1DM risk, OR=1.93 [95% CI: 1.33-2.80], breast-feeding for more than 12 months was protective,

OR=0.42 [95% CI: 0.22-0.81], both being relative to the reference category of breast-feeding for 1-3 months. A short duration of day-care attendance (none or less than 1 year) was weakly associated with the risk of T1DM, OR=1.65 [95% CI: 1.05-2.62]. No association was detected between T1DM and signs of prenatal infections, perinatal stress factors, birth size and weight, indicators of crowding or the presence of a domestic pet in the household. Short breast-feeding period and short attendance to day care is associated with the risk of T1DM in Czech children.

**Jiří Šnajdauf
Richard Škába et al.**

DĚTSKÁ CHIRURGIE

V obecné části knihy je probrána fyziologie novorozence, nutriční podpora v dětské chirurgii, cévní přístupy a základy anestezie a imunologie. Kapitola o zobrazovacích metodách se zabývá problematikou pediatrické radiologie, odlišnostmi od diagnostiky u dospělých a stručně charakterizuje jednotlivé používané metody u dětských chirurgických pacientů. V kapitole věnované základům anestezie autoři informují, jaká farmaka jsou používána při jednotlivých typech anestezie, o nutných předoperačních vyšetřeních a způsobech vedení anestezie. Samostatné kapitoly jsou věnovány genetické a prenatální diagnostice a imunologii.

Speciální část publikace má klasické dělení: neurochirurgie, hrudní, břišní chirurgie, onkochirurgie a urologie. V úvodu každé kapitoly jsou vždy zopakovány základy embryologického vývoje, jejichž znalost je nezbytným předpokladem pro pochopení vrozených vývojových vad. Většina kapitol se zabývá incidencí, klinickými projevy, diagnostikou a terapií chirurgických onemocnění dětského věku.

Kniha je doplněna mnoha obrázky, schémata a tabulkami. Je určena především pediatrickým chirurgům, všeobecným chirurgům a pediatrům, kteří své pacienty indukují k chirurgickým výkonům nebo o ně po operacích pečují.

Monografie zahrnuje celou chirurgickou problematiku dětského věku. Jejími autory jsou přední odborníci z Kliniky dětské chirurgie 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a Fakultní nemocnice v Motole, ale i z dalších pracovišť.

Univerzita Karlova v Praze 2. lékařská fakulta

Zpráva o činnosti kolegia děkana za volební období 2003-2005

Kolegium děkana pracovalo v tomto složení:

Děkan fakulty: Prof. MUDr. Josef Koutecký, DrSc.

Proděkani fakulty:

Prof. MUDr. Jiřina Bartůňková, DrSc.
proděkanka pro rozvoj fakulty

Doc. MUDr. Jana Hercogová, CSc.
proděkanka pro studium klinických oborů
v období 2003-2004

Doc. MUDr. Petr Zoban, CSc.
proděkanka pro studium klinických oborů
v období 2004-2005

Prof. MUDr. Jan Herget, DrSc.
proděkan pro vědu a zahraniční styky

Prof. RNDr. Václav Pelouch, CSc.
proděkan pro studium teoretických a preklinických oborů

Prof. MUDr. Jiří Šnajdauf, DrSc.
proděkan pro vnitřní záležitosti

Tajemnice fakulty: Ing. Eva Kuželová

A. Studium

Václav Pelouch, Petr Zoban

Pregraduální vzdělávání

1. Studijní programy vyučované na UK 2.LF v období 2003-2005

V současnosti na fakultě probíhají dva magisterské studijní programy „Všeobecné lékařství“ pro české, resp. zahraniční studenty a od akademického školního roku 2005-6 navazující magisterský program „Specializace ve zdravotnictví – obor Fyzioterapie“.

Od akademického školního roku 2004-2005 jsou na fakultě otevřeny čtyři bakalářské studijní programy „Specializace ve zdravotnictví“, obory Fyzioterapie, Všeobecná sestra, Zdravotní laborant a Radiologický asistent. Ve stejném roce byla ukončena výuka Bakalářského studia optiky a optometrie.

Podobně jako předchozích obdobích, tak i v letech 2003-2005, pokračovala úspěšně Univerzita 3 věku, jako součást Programu celoživotního vzdělávání.

a) Magisterské studijní programy:

- Magisterský studijní program Všeobecné lékařství (odborný garant: – proděkan pro studium)
- Master's Programme of General Medicine - Foreign Students (odborný garant: - proděkan pro studium)
- Navazující magisterský studijní program Specializace ve zdravotnictví, obor Fyzioterapie (otevřen v akademickém školním roce 2005-6, odborný garant: - Doc.PaeDr.P.Kolář)

b) Bakalářské studijní programy:

- Bakalářské studium optiky a optometrie (ukončeno v akademickém školním roce 2004-5).
- Bakalářský studijní program Specializace ve zdravotnictví, obor Fyzioterapie (odborný garant: - Doc.PaeDr.P.Kolář)
- Bakalářský studijní program ošetrovatelství, obor Všeobecná sestra (otevřen v akademickém školním roce 2004-5, odborný garant: - Mgr.M.Šamánková).
- Bakalářský studijní program Specializace ve zdravotnictví, obor Zdravotní laborant (otevřen v akademickém školním roce 2004-5, odborný garant: - Doc.MUDr.R. Průša, CSc.)
- Bakalářský studijní program Specializace ve zdravotnictví, obor Radiologický asistent (otevřen v akademickém školním roce 2004-5, odborný garant: - prof. MUDr. J. Neuwirth, CSc.)

c) U3V (odborný garant: - prof.MUDr.J.Fajstavr,DrSc.)

2. Přijímací řízení ke studiu na fakultě

a) Přijímací řízení pro magisterský studijní program „Všeobecné lékařství“:

Na 2.LF probíhá již tradičně dvoukolové přijímací řízení:první kolo je písemné a obsahuje:

- 1) otázky z biologie, chemie a fyziky (=3x25 otázek),
 - 2) 25 otázek - test všeobecných předpokladů pro studium mediciny;
- testové protokoly z obou částí prvního kola jsou anonymně analyzovány pomocí PC techniky mimo fakultu. Získané výsledky z prvního kola jsou podkladem pro postup do druhého kola – ústní zkoušky: každý student si losuje dvě otázky, které testují schopnost argumentace a obhájení vlastního názoru – to probíhá před tříčlennou komisí pedagogických pracovníků. Komise, které byly předem schváleny kolegiem děkana, jsou těsně před začátkem ústních pohovorů losovány; tím je zajištěna objektivita celého řízení.

Přijímací řízení pro akad. r. 2005/2006

Počet přihlášených	1538 uchazečů
Dostavilo se	1353 uchazečů
Počet přijatých	222 uchazečů
Počet zapsaných	178 uchazečů

b) Příjímací řízení pro navazující magisterský studijní program obor „Fyzioterapie“

Příjímací řízení na tento obor bylo na základě písemného testu, který obsahoval otázky (celkem 100 otázek ze základních klinických oborů v rozsahu náplně bakalářského studia fyzioterapie); kromě toho, další podmínkou pro přijetí bylo úspěšné absolvování bakalářského studia, které bylo doloženo odpovídajícím dokumentem.

Příjímací řízení pro akad. r. 2005/2006

Počet přihlášených	94 uchazečů
Dostavilo se	91 uchazečů
Počet přijatých	25 uchazečů
Počet zapsaných	25 uchazečů

c) Příjímací řízení pro bakalářské studijní programy:

Příjímací řízení bylo dvoukolové – systém je stejný, který je popisován výše: písemné testy obsahovaly otázky z biologie, fyziky a chemie (celkem 3x20 otázek); následoval ústní pohovor před tříčlennou komisí – schválené komise byly těsně před začátkem losování. Vyhodnocení písemných testů probíhalo stejně jako je uvedeno v odstavci ad a).

FYZIOTERAPIE**Příjímací řízení pro akad. r. 2005/2006**

Počet přihlášených	333 uchazečů
Dostavilo se	273 uchazečů
Počet přijatých	28 uchazečů
Počet zapsaných	23 uchazečů

VŠEOBECNÁ SESTRA**Příjímací řízení pro akad. r. 2005/2006**

Počet přihlášených	154 uchazečů
Dostavilo se	132 uchazečů
Počet přijatých	52 uchazečů
Počet zapsaných	31 uchazečů

ZDRAVOTNÍ LABORANT**Příjímací řízení pro akad. r. 2005/2006**

Počet přihlášených	90 uchazečů
Dostavilo se	78 uchazečů
Počet přijatých	29 uchazečů
Počet zapsaných	17 uchazečů

RADIOLOGICKÝ ASISTENT**Příjímací řízení pro akad. r. 2005/2006**

Počet přihlášených	46 uchazečů
Dostavilo se	36 uchazečů
Počet přijatých	20 uchazečů
Počet zapsaných	13 uchazečů

d) Příjímací řízení - Master's Programmme of General Medicine - Foreign Students:

V akademickém školním roce 2004-5 bylo na fakultu přijato 39 zahraničních studentů (podstatně více než v předchozích 3 letech) a v akademickém školním roce jejich počet stoupl na 54 studentů (nejvyšší počet vůbec).

Přijímací řízení dosud probíhalo jednokolově a opíralo se výhradně o výsledky písemného testu z fyziky, chemie a biologie (celkem 60 otázek). Každý uchazeč byl dále pozván k neformálnímu pohovoru za účelem alespoň částečně poznat jeho osobnost. Pohovor nebyl bodově hodnocen.

Na základě nově nabytých zkušeností s přijímáním zahraničních studentů v letošním roce a v souvislosti s výrazným nárůstem zájmu zahraničních studentů o studium na fakultě vzniká naléhavá potřeba zavést dvoukolové přijímací řízení, inovovat otázky písemného testu a připravit dvě verze písemného testu a dále zavést ústní část přijímacího řízení a příslušné zkušební otázky a stanovit počet bodů, které bude možné pomocí ústní části přijímacího řízení získat.

Jedním z prvořadých úkolů pro vedení fakulty bylo zkvalitnit nábor a zvýšit počet zahraničních studentů přicházejících na fakultu. Proti minulosti se výrazně zvýšilo úsilí při získávání zahraničních studentů, zlepšila se spolupráce se stávajícími agenturami, získávajícími zahraniční studenty a navázány nové kontakty (viz tabulka). V roce 2004 proběhla inovace webových stránek doplněním o příslušné informace o fakultě, o podmínkách pro přijetí ke studiu, o průběhu přijímacího řízení a o organizaci a náplni studia na fakultě, vč. formuláře Přihlášky k přijímacímu řízení. Tím bylo umožněno hlásit se k přijímacímu řízení prostřednictvím internetového spojení.

Tab.1 Počty zahraničních studentů na fakultě a spolupracující agentury

Agentura:	Přihlášeni/přijati studenti.	Poznámka:
Fakulta-webové stránky	34/13–67/25 – 156/21	Fungují od akad.školního roku 2003-4
Academic agency (Mr. Shaker)	00/00 - 1/1 - 26/13	Smlouva jen do 30.6.2006. Dop.obnovit.
Gerani (Mr.Balmotis)	00/00 – 2/2 – 2/2	Velmi zvažít obnovení smlouvy.
M&D Agency (Mr. Makwana)	19/6 - 26/11 - 30/12	Ve smlouvě nepotvrzovat exkluzivitu náboru studentů z UK. Přijímací zkoušky budou dále probíhat v Praze na UK 2.LF
AbbeyCollege Cambridge	- 5/4	Smlouva od akad.školního roku 2004-5 na dobu určitou (1 rok). Máme zájem o spolupráci.
CMS Agency (Mr. Vasileios)	- 2/2	Smlouva od akad.školního roku 2004-5.
Medical Education (Mrs.S.Seidlová)		Připravuje se smlouva, zahájení od příštího akad.školního roku.

3. Studium, organizace, průběh

V období 2003-2005 se začala v praxi realizovat nová struktura curricula magisterského studia programu „Všeobecné lékařství“, vypracovaná vedením fakulty v předchozím funkčním období. U některých předmětů tak došlo po přechodnou dobu ke zdvojení výuky (střet původního a upraveného curricula) a nárůstu výukových hodin. Nevyřešena zůstává opakovaně diskutovaná otázka studijního plánu III.ročníku studia „Všeobecného lékařství“ (souběh náročných předmětů patologické anatomie a farmakologie). Kvality výuky se začínají dotýkat problémy při získávání nových vedoucích učitelů některých předmětů (farmakologie, soudní lékařství, stomatologie). Nedořešena je otázka zachování nebo změny náplně výuky/činnosti Ústavu jazyků.

Vedení fakulty se snažilo akcentovat praktickou výuku klinických oborů. Za tímto účelem byl vypracován a následně schválen Index praktických dovedností pro studenty magisterského studia Všeobecného lékařství – tzv.logbook. V akademickém školním roce byl vydán studentům III. a vyšších ročníků, aby se ověřil v praxi. V současnosti je připraven dotazník pro první vyhodnocení Indexu, který bude zaslán vedoucím učitelům hlavních medicínských oborů. Rozšíření prostoru pro praktickou výuku klinických oborů je limitováno kapacitou FN v Motole, resp. počty a strukturou nemocných. Částečným řešením bylo zřízení Chirurgické kliniky v ÚVN jako výukového pracoviště UK 2.LF. Citelně chybí prázdninové praxe, které v minulosti na základě smluv probíhaly v krajských a vybraných okresních nemocnicích.

Další činnosti na úseku výuky se týkaly zejména:

- a) dokončení kreditového systému hodnocení výuky,

- b) novelizace Studijního a zkušebního řádu UK 2.LF v souladu se stejným předpisem UK a Vysokoškolským zákonem. Za tímto účelem bylo zapotřebí, mimo jiné, rozdělit předměty odborného curricula výukových programů na tři skupiny – povinné a povinné volitelné a volitelné. Předloha SZŘ UK 2.LF je t.č.postoupena ke schválení AS UK.
- c) Byla zahájena příprava dodatku k diplomu – tzv. Diploma supplement a probíhá příprava anglické verze databáze anotací předmětů jednotlivých studijních programů, akreditovaných na fakultě.
- d) Prorektorem pro výuku byly předány pokyny pro přípravu podmínek pro získání tzv. ECTS Label.
- e) Byl zaveden splátkový kalendář pro poplatky spojené s překročením standardní délky studia pro studenty, kteří ze závažných důvodů nemohou platit podle standardních pravidel daných předpisem UK.

4. Mezinárodní spolupráce a výměnné studijní pobyty studentů

- a) Program Sokrates/Erasmus: (garant: - as.MUDr.R.Černý, CSc.)

V roce 2005 nově uzavřeny smlouvy se Slovenskem (Bratislava), ve Francii s universitou v Rennes, s Polskem (Lodž) a v Itálii s universitou v Janově.

V roce 2003 jsme vyslali na stáže 15 studentů, přijali jsme 2 studenty, v roce 2004 vyjelo 19 našich studentů a naopak přijelo 9 zahraničních studentů, letos počet našich studentů stoupl na 23 a zahraničních u nás na 14. Počty studentů se tak postupně zvyšují, dá se očekávat, že v příštím roce se počty našich a zahraničních studentů mohou vyrovnat.

S rostoucími počty studentů narůstá náročnost administrativní práce pro zajišťování studijních pobytů, vč.sestavování individuálních studijních plánů, asistence při vlastní organizaci stáží, zajišťování ubytování a dalších služeb pro zahraniční studenty. Zahraniční studenti, přicházející k nám v rámci programu Erasmus/Sokrates, mají stejné postavení jako naši studenti, a tím i stejná práva a povinnosti.

- b) Prázdninové stáže King's College London:

(na základě smlouvy mezi UK 2.LF a UMDS London).

Za období 2003-2005 se zúčastnilo prázdninové odborné praxe v Londýna celkem 18 našich studentů, do Prahy naopak přijelo 25 anglických studentů. Jejich zájem je z 90% koncentrován na obor gynekologie a porodnictví.

- c) Nově byla navázána spolupráce s nadací K.M.Driehaus v Chicago – letos o prázdninách se zúčastnili odborné praxe v oboru dětské hematologie-onkologie první 2 naši studenti Z americké strany je zájem o bilaterální výměnu a rozšíření na další klinický obor/klinické obory. Předběžně osloveni doc.Kvapil a prof.Vavřinec.
- d) Další výměnné nebo individuální studijní pobyty pro studenty fakulty jsou realizovány na základě smluv UK se zahraničnímu partnery (např. IFMSA, Univerzita v Heidelbergu, nebo W.I.S.E. Boston).

Narůstající počty studentů vyjíždějící do zahraničí hodnotíme pozitivně, ale na druhé straně přinášejí určité problémy – nárůst žádostí o individuální studium, a mnohdy překročení standardní délky studia s problémy s tím spojenými.

Přes řadu problémů, které bylo třeba řešit (realizace novelizovaného curricula, příprava nového SZŘ, přechod na kreditový systém, limitovaný prostor pro praktickou výuku či mimořádná událost – požár části pracovišť teoretických ústavů) se podařilo udržet a v řadě oborů zvýšit úroveň pregraduální výuky. Zvýšil se počet zahraničních studentů, neklesá, resp.stoupá zájem českých a slovenských studentů o studium na UK 2.LF.

Byly zavedeny nové bakalářské studijní programy některých nelékařských profesí, z velké části na základě společenského tlaku na UK, a tím i na její lékařské fakulty. Do budoucna se jeví jako racionální některé z těchto programů utlumovat tak, jak se budou stávat hlavním předmětem činnosti jiných VŠ.

Poměr student/učitel: v r. 2001 a 2004

Rok	počet studentů	počet pedagogů	poměr student/učitel
2001	1242	210	5,9
2002	1274	214	5,9
2003	1337	223	6,0
2004	1480	242	6,1

Poznámka: Ve srovnání s ostatními lékařskými fakultami UK je v r. 2004 na 2.LF poměr student/učitel nejmenší.

B. Věda, výzkum a postgraduální vědecké studium

Jan Herget

Postgraduální vzdělávání v biomedicině

Studium je prováděno v oborových radách, které jsou společné pro pražské lékařské fakulty, fakultu přírodovědeckou, FTVS, biologické ústavy AVČR a rezortní ústavy zdravotnické v následujících oborech:

1. Molekulární a buněčná biologie, genetika a virologie
2. Biologie a patologie buňky
3. Vývojová biologie
4. Biochemie a patobiochemie
5. Fyziologie a patofyziologie člověka
6. Fyziologie živočichů
7. Imunologie
8. Mikrobiologie
9. Neurovědy
10. Farmakologie a toxikologie
11. Lékařská biofyzika
12. Biomechanika
13. Parazitologie
14. Kinantropologie
15. Antropologie
16. Gerontologie
17. Experimentální chirurgie
18. Preventivní medicína
19. Biomedicínská informatika

V posledních letech se počet přijímaných do PGS stabilizoval. Zvýšení počtu přijímaných v roce 2004 bylo způsobeno rozhodnutím RUK, že titul PhD je povinný pro uskutečnění habilitačního a profesorského řízení. Toto rozhodnutí je sporné. Je příčinou toho, že se do kombinovaného studia hlásí i lidé, u nichž na základě jejich publikací není pochyb o jejich vědecké kompetentnosti a potřebují pouze formální splnění zmíněného požadavku.

Rok	přijatí	obhájeno
2003	45	16
2004	84	15
2005	67	14

Fakulta má jasný systém, podle kterého jsou zvyšována stipendia v závislosti na plnění podmínek studia. Po úspěšné obhajobě v řádném termínu jsou vypláceny na základě předpisu RUK nezanedbatelné odměny jak absolventům, tak jejich školitelům.

Ve spolupráci s FNM probíhá úspěšný MD-PhD program pro omezený počet vybraných studentů. Počet takových absolventů LF by měl být podstatně vyšší. Rozšiřování tohoto programu je však obtížné pro administrativní nevyjasněnosti.

Problémem je nedostatek kvalitních školitelů.

Každoročně je pořádána studentská vědecká konference. Účast studentů v 3. roce PGS je povinná. Sdělení přednášená na této konferenci jsou velmi kvalitní.

V posledních dvou letech bylo prováděno hodnocení průběhu postgraduálního studia studenty. Hlavním problémem pro absolventy LF je otázka kombinace profesního a vědeckého postgraduálního studia.

Výzkum a vývoj

Výzkumné projekty jednotlivých pracovišť jsou řešeny na základě grantové podpory. Fakulta nemá vlastní systém financování vědeckých projektů ze svého základního rozpočtu. Nemalé částky pro pěstování vědy (zejména investiční prostředky) však fakulta získává důsledným a úspěšným využíváním všech forem rozvojových projektů MŠMT.

Na fakultě jsou následující formy účelového financování vědecké práce (částka je uvedena v tisících Kč):

Výzkumné záměry	Rok	Počet	Částka
	2003	5	19.962
	2004	5	19.856
	2005	2	33.357

Centra	Rok	Počet	Částka
	2003	3	17.022
	2004	3	16.251
	2005	3	39.464

IGA	Rok	Počet	Částka
	2003	48	30.028
	2004	45	34.075
	2005	62	42.274

GAČR	Rok	Počet	Částka
	2003	16	5.833
	2004	17	10.279
	2005	16	13.892

GAUK	Rok	Počet	Částka
	2003	15	3.107
	2004	10	2.842
	2005	27	7.225

FRVŠ	Rok	Počet	Částka
	2003	2	284
	2004	3	390
	2005	1	94

Transformační a rozvojové projekty	Rok	Počet	Částka
	2003	2	928
	2004	7	6.264
	2005	7	4.643

Projekty EU	Rok	Počet	Částka
	2003	8	10.787
	2004	8	11.365
	2005	9	14.851

Habilitační a jmenovací řízení

Habilitační řízení a jmenovací řízení profesorská v uplynulém období probíhala vyrovnaně (viz tabulka) a přiměřeně potřebám fakulty. Ve srovnání a ostatními LF je příprava řízení na naší fakultě podstatně kratší.

Rok	docent	profesor
2003	4	7
2004	7	5
2005 zatím	5	3

Fakulta nově získala akreditace pro habilitační i profesorská řízení ve 4 oborech (chirurgie, imunologie, onkologie a vnitřní nemoci). Celkem tedy je možno provádět na fakultě habilitační a profesorské řízení ve 12 oborech (viz [www](#) - fakultní stránky). Problémem je skutečnost, že je na fakultě stejný počet oborů, ve kterých není možno provádět ani řízení habilitační.

Publikační činnost

Publikační aktivita fakulty jako celku je dobrá. Při komplexním hodnocení, které provedl RUK, patří fakulta mezi nejlepší. Stejně tak i při hodnocení, které v roce 2005 provedla Rada vlády pro vědu a výzkum fakulta spolu s UK 1. LF, a brněnskou LF, patří k lékařským fakultám s nejlepšími výsledky (viz [www](#) Rady vlády). Detailní rozbor podle jednotlivých pracovišť je každoročně uveřejňován Ústavem lékařských informací ([lf2.cuni.cz/knihovna](#)) a pracoviště jsou dále o publikační aktivitě informována při pravidelné evaluaci pracovišť. Je patrné, že kvalitní publikace pocházejí jen z některých pracovišť. Dobrým trendem je zvyšující se podíl postgraduálních studentů na kvalitních publikacích. Autoři publikací s IF nad 1,0 jsou finančně odměňováni v rámci mzdového předpisu fakulty.

C. Záležitosti rozvoje fakulty

Jiřina Bartůňková

V r. 2001 byla vypracována první kritéria pro evaluaci činnosti jednotlivých pracovišť na základě parametrů výuky, vědy a publikační činnosti. Tabulka je uveřejňována ve výročních zprávách a je zasílána všem vedoucím pracovníkům. Podrobná metodika evaluace a její výsledky za poslední 4 roky je uveřejněna na www stránkách fakulty. Na základě výsledků evaluace byla postupně zaváděna různá opatření finančního a personálního charakteru. Pracoviště byla rozdělena do 5 kategorií, na základě toho byly upraveny osobní příplatky alokované na pracoviště (v r. 2005 např. pro I.kategorii pro I.kategorii 4400 Kč/osobu, pro V.kategorii 1800 Kč/osobu), totéž se týkalo ročních odměn a provozních peněz přidělovaných na pracoviště. Druhým opatřením byly zásahy do personálního obsazení: u pracovišť vykazujících dlouhodobě nízkou výkonnost nebyly dále prodlužovány pracovní smlouvy (konkrétně u laborantů na Ústavu farmakologie, Infekční klinice a Ústavu mikrobiologie). Personální změny ve vedení ústavů byly realizovány v případě Ústavu biofyziky a Ústavu mikrobiologie.

Dlouhodobý záměr

Na základě pokynů rektorátu UK byl vypracován dlouhodobý záměr fakulty a tento byl každoročně aktualizován a předkládán akademickému senátu. Plné znění záměru je uveřejňováno na webových stránkách fakulty.

Akreditace

V r. 2001 byla na základě podkladů vypracovaných jednotlivými pracovišti podána žádost 2.LF na Českou lékařskou komoru o akreditaci v systému celoživotního kontinuálního vzdělávání podle stavovského předpisu č. 16 ČLK. Akreditace byla Vědeckou radou komory udělena pro všechny obory, které požádaly (34). Výčet oborů je uveden na kopii akreditačního rozhodnutí, které je zveřejněné na www. stránkách. Akreditace je platná do dubna 2006, je nutné požádat o prodloužení v únoru 2006.

V průběhu roku 2001-2 proběhla dle pokynů MŠMT akreditace bakalářských studijních programů. Rozhodnutím akreditační komise je program fyzioterapie je akreditován do 25.1. 2006. Žádost o reakreditaci byla podána koncem roku 2005. Akreditace bakalářského programu optika/optometrie byla zamítnuta na úrovni MZČR, vzhledem k nejasnostem o uplatnění absolventů ve zdravotnictví. Přijímání do tohoto výukového programu bylo proto v r. 2003/4 ukončeno.

V letech 2002-3 byly připraveny podklady pro akreditaci bakalářských studijních programů ošetrovatelství, zdravotní laborant a radiologický asistent. Tyto programy byly akreditovány v r. 2004 a přijímání bylo zahájeno od šk. roku 2004/5. Bakalářské programy byly akreditovány na základě společenské poptávky zejména ze strany FN Motol (nutnost určitého počtu bakalářsky vzdělaných SZP pro akreditaci celé nemocnice, která je výukovou základnou 2.LF!). Od počátku byly tyto programy kolegiem deklarovány jako přechodné řešení do vzniku neuniverzitních VŠ, které tyto programy v budoucnosti budou schopné převzít. Dalším důvodem k zahájení výuky byl výpadek v počtu zahraničních studentů, a tím nutnost doplnit fakultní rozpočet o dotaci na studenty. Fakulta nikdy nedeklarovala bakalářské programy jako svoji prioritu. Po dobu jejich provozu se však zavázala k zajištění vysoké úrovně studia. Takto odůvodněná žádost o akreditaci bakalářských programů byla předložena AS i Vědecké radě, oba tyto orgány souhlasily se zahájením akreditace. Posléze se jak uvnitř kolegia, tak uvnitř AS vytvořily skupiny, které ostře bakalářské programy kritizovaly a obviňovaly vedení fakulty z orientace výuky na bakalářské směry a doporučovaly seriózní zhodnocení přínosu této formy studia. Přitom již po 1. roce běhu těchto programů byla vyhodnocena struktura uchazečů a na základě rozboru bylo již pro r. 2006/7 doporučeno neotvírat směr zdravotní laborant. Pokud jde o ekonomický přínos studia, na rozvojových programech a dotacích na studenty přináší tento program do rozpočtu cca 2 mil. ročně.

V r. 2003-4 byla zpracována žádost o akreditaci navazujícího magisterského studia fyzioterapie a podána žádost o 5 leté magisterské studium fyzioterapie. Navazující magisterské studium bylo akreditováno v r. 2005 a pro rok 2005/6 již byli přijati první uchazeči.

Průběžně jsou zasílány podklady pro reakreditaci fakulty pro US. Department of Education. Byly připraveny podklady pro reakreditaci pro komisi za celou UK vedenou prof. P. Stránským, která proběhla v červnu 2005.

V r. 2003 připravil úsek rozvoje ve spolupráci s úsekem vědy podklady pro akreditaci profesorských a habilitačních řízení. Platnost akreditace je pro jednotlivé obory časově omezena. Je nutno sledovat (příslušné dokumenty jsou na odd. vědy děkanátu a na www. stránkách fakulty – Vědecká rada) a včas požádat o reakreditaci, případně žádat po splnění podmínek o akreditaci těch oborů, které akreditovány nebyly.

V r. 2005 byla zahájena příprava k akreditaci k profesnímu vzdělávání podle zákona 95 a 96/2004 ve spolupráci s FN Motol. Vzhledem k posunu vyhlášení podmínek akreditačních komisí na akreditovaná pracoviště bylo odevzdávání žádostí komisím na MZČR odloženo až na počátek r. 2006.

Informační technologie-infrastruktura

Za finanční spoluúčasti rektorátu UK byla zvýšena kapacita připojení 2.LF k akademické internetové síti: nejprve mikrovlnným spojem 34 Mbit/s v r. 2001, pak v roce 2005 (po několikaletých odkladech způsobených stavebními uzávěrami) samostatným optickým spojem, který je t.č. osazen aktivními prvky s přenosovou rychlostí 1Gbit/s. Pro gigabitové přenosové rychlosti byla odpovídajícími aktivními prvky upgradována páteř fakultní sítě.

Průběžně byly (a jsou) obnovovány hlavní servery internetových služeb.

Mikrovlnný spoj s přenosovou rychlostí 11 Mbit/s mezi areálem v Motole a areálem TPÚ na Plzeňské byl v roce 2004 zvýšen na rychlost 54 Mbit/s, a v roce 2005 pak (současně s gigabitovým připojením Motola) nahrazen optickým vláknem, osazeným aktivními prvky s přenosovou rychlostí 1 Gbit/s. Páteřové spojení mezi rozvaděči počítačové sítě uvnitř areálu TPÚ na Plzeňské bylo v roce 2005 zvýšeno na přenosovou rychlost 2 Gbit/s.

Pro přenosové rychlosti 100 Mbit/s - 1 Gbps byly modernizovány počítačové sítě v areálu teoretických ústavů na Plzeňské a síť ve fakultní knihovně.

Byly formulovány zásady používání výpočetní techniky na 2.LF.

Ke zvýšení bezpečnosti a uživatelského komfortu byl na poštovním serveru instalován antivirový filtr s automatickou aktualizací, zabráňující doručování a rozesílání zavirovaných poštovních zpráv. Jako reakce na zahlcování elektronické pošty spamem byl v roce 2004 zprovozněn protispamový filtr, který identifikuje a zčásti (tam, kde je identifikace jednoznačná) odmítá nevyžádané poštovní zprávy.

Informační technologie - organizační opatření

V r. 2001 bylo sloučeno školské pracoviště s nemocničním výpočetním střediskem do Oddělení informačních technologií. Centralizace pracoviště umožnila zřízení centrálního servisu jak fakultních, tak nemocničních počítačů. Pro pracoviště děkanátu a teoretických ústavů na Plzeňské byl vyčleněn pracovník, který tyto úseky spravuje.

Propagace fakulty

K propagaci fakulty byl natočen krátký film (CD a video, v české a anglické verzi), který byl promítán při různých příležitostech (Den otevřených dveří, zahraniční návštěvy). Film je také distribuován pracovníky fakulty při jejich návštěvách zahraničních partnerů. Pro účely propagace fakulty včetně nábory zahraničních studentů byla připravena česko-anglická propagační brožura seznamující s hlavními okruhy činnosti fakulty. U příležitosti oslav 50. výročí vyšla také objemná monografie Spondeo ac polliceor, pojednávající mj. o současných i minulých osobnostech fakulty. Ke zvýšení respektu fakulty přispívaly i pravidelné karolincké koncerty – viz dále.

Pokud jde o webové stránky fakulty, byla vytvořena jednotná struktura pro všechna pracoviště, kde jsou centrálně doplňována aktuální data týkající se výuky, vědy, publikační činnosti a personálního obsazení. Tímto se obchází malá aktivita jednotlivých pracovišť při tvorbě a aktualizaci webových stránek. Pro ta pracoviště, která mají zájem sama stránky spravovat, je dána možnost pod pojmem Prezentace pracoviště tuto činnost provádět nezávisle na centrální správě webových stránek.

Pro informovanost akademické obce byl vydáván bulletin Pelikán. Redakční rada se dohodla na obsahu, který zahrnoval zprávy z jednání AS, Vědecké rady včetně anotace habilitačních a jmenovacích řízení, informace o životních výročí pracovníků fakult včetně zveřejnění laudací pronesených děkanem fakulty k těmto příležitostem, dále informace o publikační činnosti pracovníků fakulty zveřejňováním abstraktů stažených z databáze PubMed. O vědecké činnosti na fakultě informoval Pelikán formou zveřejnění průběžných a závěrečných zpráv řešení Výzkumných záměrů. Pelikán přinášel také informace o úspěších pracovníků fakulty (ocenění aj. významné pocty). Další příspěvky již záležely na aktivitě jednotlivých přispěvatelů (informace o konání různých akcí, odborných, společenských, sportovních). Přes jmenování zástupce studentů do redakční rady se nepodařilo zajistit větší aktivitu studentů při vytváření časopisu. Z původní jednoměsíční frekvence vydávání se změnil bulletin na dvouměsíčník, na základě elektronického hlasování byla vybrána nová grafická forma. Časopis je vydáván jak v tištěné verzi, tak v elektronické.

Úsek rozvoje také zajistil navázání výměnných stáží studentů mezi lékařskou fakultou v Montpellier v rámci programu Erasmus a Free Movers.

Modernizace

Úsek rozvoje zavedl ve spolupráci s děkanátem a jednotlivými pracovišti pravidelné aplikace o Rozvojové a transformační programy MŠMT a o investiční záměry. V rámci těchto programů bylo pořízeno vybavení poslucháren, seminárních místností, laboratoří a stážoven jednotlivých ústavů a klinik (nábytek včetně laboratorního, projekční a audiovizuální technika, hardware, software, mikroskopy, modely pro výuku, laboratorní přístroje, výukové materiály apod). V rámci těchto investičních záměrů fakulta získala v letech 2003-2005 20.488 tis. Kč.

Ve spolupráci s FN Motol bylo zavedeno pravidelné společné využívání dotace MZČR, které dostává FN Motol na výuku mediků (částka cca 2 mil/ročně). Z těchto zdrojů se nakupují jednorázové pláště pro studenty, vybavení společných pracovišť výukovými pomůckami a modernizují se výukové prostory na základě požadavků jednotlivých pracovišť.

Zázemí studentů

Po několika letech administrativních průtahů ze strany správy kolejí a menz se podařilo od akademického roku 2004/5 zajistit stravování studentů v závodní jídelně FN Motol za podmínek srovnatelných s menzou.

Ve spolupráci s FNM byly modernizovány a rozšířeny šatny pro studenty v prostorách FNM.

Stavební akce, přesuny pracovišť

Ve spolupráci s FNM bylo vybudováno pracoviště Ústavu ošetřovatelství, Ústavu informatiky a Praktického lékařství. Farmakologický ústav byl v r. 2004 přestěhován z prostor na Albertově do areálu teoretických ústavů na Plzeňské. Anatomický ústav byl přestěhován z fakulty FTVS do nově přebudovaného Anatomického ústavu 1.LF. Klinika dermatolovenierologie byla přestěhována do FN Bulovka. Stěhování bylo doprovázeno nutností vybavení pracovišť novým nábytkem a dalšími investicemi v celkové hodnotě cca 300 tis.

Průběžně byly realizovány investiční záměry na opravu a modernizaci teoretických ústavů na Plzeňské (protipožární potrubí, telefonní ústředna, oprava střechy, výměna podlahových krytin, rekonstrukce učeben za cca 4.076 tis.Kč.

Situaci zkomplikoval požár v r. 2004, kdy lehla popelem jedna z budov. To vyvolalo nutnost přemístění některých pracovišť do areálu FNM (Ústav jazyků, Ústav lékařské etiky) a rekonstrukce stávajících pracovišť.

Rozvojové stavební plány

V součinnosti s plánovanou přestavbou dětské části FN Motol bylo po dohodě s ředitelstvím FNM zahájeno vypracování podkladů pro dostavbu administrativní a výukové budovy 2. LF v areálu FN Motol. Na základě požadavků pracovišť byl vytvořen předběžný projekt firmou DOMY. Ten také posloužil jako podklad pro žádost o investiční akci na rektorát UK. Projekt je zařazen do investičních akcí UK, ale zatím bez data realizace. V r. 2005 byla zahájena po 6 letech zpracovávání podkladů rekonstrukce dětské části FNM, což je výhodná doba pro obnovení jednání s rektorátem UK a FNM o zahájení projektu pro stavební povolení s odůvodněním „sružené investice“. Je na novém vedení fakulty, jak s těmito plány nadále naloží.

Na základě havarijní situace způsobené požárem na Plzeňské byly vypracovány předběžné plány na dostavbu a přestavbu shodné budovy. V současné době se zpracovává projekt pro stavební povolení.

D. Hospodaření fakulty

Eva Kuželová

Cílem fakulty bylo dosažení vyrovnaného hospodářského výsledku v jednotlivých zúčtovacích obdobích. V posledním roce se nepodařilo tento cíl naplnit v důsledku požáru v areálu Plzeňská. Náklady na likvidaci a znovuzprovoznění učebních prostor zvýšily náklady fakulty. Také změna zákona o DPH, ve kterém byla z osvobození vyjmuta vědecká a výzkumná činnost, zvýšila náklady fakulty. Jedná se zejména o spoluřešitelské granty EU, kde fakulta DPH v plné výši financuje.

Příjmy fakulty jsou :

- základní dotace na vzdělávací činnost, která závisí na počtu studentů v akreditovaných studijních oborech, stipendia PGS,
- dotace na výzkum a vývoj,
- vlastní příjmy, které se skládají převážně z poplatků za studium v cizím jazyce dále z poplatků za přijímací řízení, stravování, úroky, dary.

Náklady fakulty jsou:

- osobní náklady, které tvoří mzdy, zdravotní a sociální pojištění
- služby, zejména opravy, údržba, cestovné
- materiál
- odpisy
- energie
- stipendia.

Přehled výsledku hospodaření fakulty za období 2000-2004 ukazuje na postupné snižování ztráty z minulých období z hodnoty – 7.695 tis. Kč na – 742 tis. Kč, tj o 6.953 tis. Kč. V roce 2004 došlo k požáru v areálu Plzeňská. Náklady na likvidaci jeho následků zatížily fakultu, proto v tomto roce nemohla být snížena ztráta z minulých období.

	2000	2001	2002	2003	2004
Výnosy	179.336	193.496	206.182	231.201	264.807
Náklady	175.433	191.562	204.040	231.771	265.262
Hospodářský výsledek	3.903	1.934	2.142	- 570	- 455
Zúčtování minulých let	- 7.695	- 3.792	- 1.859	283	- 287
Celkem	- 3.792	- 1.859	283	- 287	- 742

Průměrné platy zaměstnanců

Na základě hodnocení jednotlivých pracovišť v oblasti výuky, podílu na získávání grantových prostředků a publikační činnosti se rozdělují mzdové prostředky na osobní příplatky pracovníků a také výše odměny - viz evaluace.

Od roku 2001 došlo k nárůstu tarifního platu akademických pracovníků o 5.000,- až 10.000,- Kč, vědeckých pracovníků o 4.000,- až 6.000,- Kč, technicko–hospodářských pracovníků o 2.000,- až 4.000,- Kč, ostatních pracovníků o 1.500,- až 2.500,- Kč.

Jak ukazuje následující tabulka, díky grantovým prostředkům podstatně vzrostly průměrné příjmy akademických pracovníků. Jak ukazuje následující tabulka, díky grantovým prostředkům podstatně vzrostly průměrné příjmy akademických pracovníků.

	2002		2003		2004		2005	
	fakulta	s granty	fakulta	s granty	fakulta	s granty	fakulta	s granty
profesor	29 381	33 863	36 600	43 304	39 497	46 140	40 967	50 948
docent	26 299	29 341	29 271	34 226	29 813	34 042	31 514	37 106
odborný asistent	17 346	18 639	20 726	22 545	20 753	22 729	22 122	25 464
asistent	12 977	12 977	9 004	9 004	2 742	2 742		
ostatní pedagogičtí			24 542	37 990	28 910	36 915	22 312	42 583
výzkumní pracovníci	15 325	18 696	15 640	20 350	28 074	34 389	17 191	22 710
techničtí pracovníci	12 155	12 734	15 148	15 971	15 220	16 031	17 895	19 085
dělničtí pracovníci	7 883	8 072	10 162	10 355	11 073	11 221	10 751	10 815

E. Personalistika a organizační struktura fakulty

Jiří Šnajdauf

Organizační změny

V roce 2002 byly na fakultě zřízeny tři nové kliniky; Kardiochirurgická klinika, Klinika gynekologie dětí a dospívajících a Pneumologická klinika. V průběhu roku 2003 došlo k dalším změnám: ze společného pracoviště Funkční anatomie 2. LF a FTVS vznikl nový Anatomický ústav 2.LF, I. a II. dětská klinika byly spojeny a byla zřízena Pediatrická klinika. Klinika hematologie a onkologie vznikla z Kliniky dětské onkologie a části II. dětské kliniky.

V roce 2004 byla zřízena Kardiologická klinika a Ústav ošetřovatelství. Dermatologická klinika se přestěhovala do FN Bulovka. Také v roce 2005 vznikla nová Chirurgická klinika ÚVN.

V tomto období proběhla výběrová řízení na místa přednostů některých klinik i vedoucích ústavů:

- Anatomický ústav – vedoucí Prof. MUDr. Rastislav Druga, DrSc.
- Klinika gynekologie dětí a dospívajících – Prof. MUDr. Jan Hořejší, DrSc.
- Ústav biofyziky- Doc. RNDr. Evžen Amler, CSc.
- Ústav histologie a embryologie – Doc. MUDr. Luděk Vajner, CSc.
- Pediatrická klinika – Prof. MUDr. Jan Vavřinec, DrSc.
- Oční klinika dětí a dospělých – Doc. MUDr. Dagmar Dotřelová, CSc.
- Klinika dětské hematologie a onkologie – Prof. MUDr. Jan Starý, DrSc.
- Pneumologická klinika – Doc. MUDr. Jaromír Musil, Ph.D.
- Ústav ošetřovatelství – Mgr. Marie Šamánková

Počty a struktura pracovníků fakulty

S růstem počtu studentů dochází i k nárůstu počty akademických pracovníků na fakultě, přepočtený počet vzrostl o 14,05, fyzický počet o 74 pracovníků. V návaznosti na růst počtu grantových projektů roste i počet ostatních vědeckých pracovníků. Celkový nárůst přepočteného počtu pracovníků na fakultě je o 131,677 pracovníků a fyzický nárůst o 480 pracovníků.

rok		akadem.prac.							
		Pedag. prac.	věd. a výzk. pr.	výzk. a výv.prac.	ost. OPVŠ	OPŠŠ	ost.úv.-dělnické	celk. přep.počet	fyzický stav celkem
02	přepočtený stav k 31.12.2002	208,75	4,4	17,9	4,5	69,4	12,1	317,1	
	fyzický stav k 31.12.2002	314	6,0	23,0	6,0	92,0	19,0		460
	STAV I S GRANTY CELKEM							356,6	529

03	přepočtený stav k 31.12.2003	217,6	4,8	14,9	4,5	70,7	11,2	323,8	
	fyzický stav k 31.12.2003	327,0	7,0	24,0	6,0	96,0	18,0		478,0
	STAV I S GRANTY CELKEM							368,8	556,0

04	přepočtený stav k 31.12.2004	216,3	3,8	16,4	5,5	67,6	10,0	319,6	
	fyzický stav k 31.12.2004	342,0	6,0	25,0	7,0	91,0	18,0		489,0
	STAV I S GRANTY CELKEM							410,4	756,0

rok		akadem.prac.							
		akadem. prac.	lektori	vědečtí prac.	ostatní VŠ	OP SŠ	ost.úv.- dělnické	celk. přep.počet	fyzický stav
05	Přepočtený stav k 31.12.2005	120,3	119,4	3,9	10,4	66,3	10,7	331,1	
	fyzický stav k 31.12.2005	168,0	232,0	8,0	13,0	95,0	18,0		534,0
	STAV I S GRANTY CELKEM							488,3	1009,0

F. Společenský život fakulty

Fakulta, zejména pak zásluhou děkana prof. Kouckého, organizovala tradiční Karolinské koncerty s Kocianovým kvartetem. Důstojně proběhly v r. 2003 oslavy 50. založení fakulty. K této příležitosti uspořádal prof. Koucký vydání reprezentativní publikace *Spondeo ac policeor*.

Probíhaly také různé sportovní akce, zejména pak děkanský den, při němž se tradičně utkávají mužstva pedagogů a studentů ve fotbalových zápasech.

G. Závěr

Činnost kolegia v uplynulém období lze shrnout do těchto bodů:

1. Stabilizovala se ekonomická situace fakulty (vyrovnávání ztráty v rozpočtu z minulých let)
2. Zlepšily se podmínky studentů na fakultě (zavedlo se vyplácení prospěchových stipendií, zajistila se možnost stravování v závodní jídelně FNM za podmínek srovnatelných s menzou, vybudovaly se nové šatny, vybavily se učebny audiovizuální technikou, novým nábytkem, dovybavila se knihovna učebními materiály aj.)
3. Provedla se změna kurikula výuky mediků tak, aby již od prvního ročníku studenti přicházeli do styku s pacienty, preklinická výuka končila 3. ročníkem a od 4. ročníku probíhala bloková výuka klinických předmětů. Úprava kurikula vycházela z provedené ankety uplatnění absolventů 2. LF, z níž vyplynulo, že 95% respondentů se věnuje klinické medicíně. Zavedl se "Zápisník praktických dovedností".
4. Po přechodném výpadku v počtu zahraničních studentů zpočátku funkčního období se podařilo provést nábor nových studentů tak, že je možné vybírat z přihlášených. Ekonomický přínos pro fakultu ze studia zahraničních studentů je nesporný.
5. Navázala se úzká spolupráce s FN Motol. Tato spolupráce má v některých aspektech charakter modelové univerzitní nemocnice - např. unikátní program MD/PhD, společné využití dotace MZČR na výuku mediků aj.
6. Zavedl se progresivní stipendijní řád pro studenty postgraduálního studia v biomedicíně v závislosti na plnění jejich studijních povinností
7. Zavedla se pravidelná evaluace pracovišť 2. LF na základě výkonu v oblasti pedagogické, vědecké a publikační. Na jejím základě se postupně zavedlo diferencované odměňování v oblasti osobních příplatků, odměn a příspěvků na provoz pracovišť
8. Zavedly se pravidelné aplikace o rozvojové a transformační programy MŠMT a investiční záměry, na jejichž základě se vybavují pracoviště moderními výukovými pomůckami, audiovizuální a výpočetní technikou
9. Rozšířila se vědeckovýzkumná činnost, zejména ve formě získávání grantových prostředků. Zlepšila se kvalita publikační činnosti.
10. Zvýšily se průměrné platy zaměstnanců fakulty, a to jak tarifní, tak zejména celkové – nejvíce u řešitelů a spoluřešitelů grantových projektů.
11. Proběhla akreditace profesního kontinuálního vzdělávání podle stavovského předpisu č. 16 ČLK, reakreditace studijního programu lékařství pro české i zahraniční studenty, byly akreditovány bakalářské programy zdravotní laborant, ošetrovatelství, radiologický asistent a magisterský program fyzioterapie. Byly reakreditovány obory pro habilitační a profesorská řízení a pro postgraduální výuku v biomedicíně. Akreditace jsou podmínkou k provádění výukové činnosti jak pregraduální, tak postgraduální
12. Navázaly se nekonfliktní a konstruktivní vztahy s ostatními pražskými lékařskými fakultami, unifikovala se např. kritéria na habilitační řízení a na PhD
13. Posílil se mediální obraz fakulty ve vědeckých a společenských kruzích organizováním kulturních akcí. (koncerty, plesy, důstojné oslavy 50. výročí založení fakulty, publikace a film o fakultě).

Kolegium předává fakultu ve velmi prosperujícím stavu a přeje novému vedení hodně úspěchů při naplňování poslání lékařské fakulty.

UČEBNÍ TEXTY UNIVERZITY KARLOVY V PRAZE

PNEUMOLOGIE

**Jaromír Musil
František Petřík
Martin Trefný**

a kolektiv autorů

Učebnice určená pro posluchače lékařských fakult je rozdělena do 25 kapitol. Úvodní kapitoly zpracovávají obecná témata (diagnostické metody, farmakoterapie plicních onemocnění, diferenciální diagnostika symptomů). Druhá část textu je věnována jednotlivým skupinám chorob dýchacího ústrojí, případně postižení dýchacího ústrojí při celkových chorobách nebo při onemocnění jiných orgánů.